А. Г. ГЛИНКА І Д. М. ПОПІЛЬ ПОВЕРНУЛИ З ОБ'ЇЗДКИ З ДИСТРИКТУ МИРНАМ

А. Г. Глинка, редактор і видавець українського часопису "Суспільний Кредит", і Д. М. Попіль, український посол, СК., з округи Сторджен, вище повернули з майже одно-тижневої об'їздки з відчитами в українській околиці Мирнам.

Оба промовці відбули сім мітінгів у цій окрузі в трьох і пів днях. Кожного дня вони говорили на двох мітінгах. В неділю дня 21 вечером вудбулося велике Суспільного Кредиту віче в Мирнам, в понеділок у Славі й Дервент, у вівторок у Петфіндер і Красногора, у середу в Моркемб і Мусідора.

Повернувши з Мирнам околиці згадані громадяне мали вже два мітінги в п'ятницю 26-го в окрузі Ледук, де вони говорили до англійської громади по полудні в Калмар, а вечером у народньому домі близько Ледук.

ВОЛЯ ПРЕСИ

Мейджор Догласс сказав, що такої річи як воля преси тепер ніґде немає і тому ті, що контролюють пресу не повинні так кричати, що хтось пробує загрожувати волі преси.

Доглас сказав: "Чому торбуватись фінансом? Вся світова преса, із малими виїмками, не має волі дискусувати цього питання — хіба що зо сторони тих, що користають із фінансу?"

Він дальше сказав, що яких 75 процентів преси в Англії є контрольовано посередньо чи безпосередньо банками, й великими асекураційними компаніями та що початок всіх інтернаціональних проблем можна знайти в фінансовій системі.

"ВІД БИКА НЕ МОЖНА СПОДІВАТИСЬ МОЛОКА"

—Так звучить одна українська пословиця. Так же й не можна сподіватись від декотрих одиниць, щоб і вони розуміли кожну ситуацію — хоч вони думають, що вони є всезнайки й все є на правильній дорозі, а всі інші помиляються.

Ось хоч би взяти ч. 44 "Українського Голосу" з 3. листопада в котрому "якийсь" "М. П." написав допис із Едмонтону під назвою "Політики."

Критикує цей громадянин українське протестаційне віче заряджене суспільно-кредитовцями в справі здержання трьох законів лефтенент-губернатором в Алберті. Резолюція звернена була до премієра Кінга, бо всі інші організації послали резолюції також там. Цей "критикан-інтелект" настоює на тім, що ніхто не має права скликати жадних протестів під українським іменем, бо не закликано його брати участи в ньому.

Дальше накидується цей на А. Г. Глинку, Д. М. Попеля, укр. посла на округу Сторджен, В. Дороша і П. Мітенка за те, що вони брали участь у такому вічу й його заряджували. Після цього "динамічного розуму" найкраще не робити нічого, щоб не дай Боже коли не помилитись. — Це є засада його!

Він також говорить, що "всі ті промовці шукають популярности". А він не хоче, щоб вони були популярними. Чому?— Він не каже.

Щодо п. Глинки й п. Дороша то закидує їм те, що "вони є націоналісти." Віримо, що він повинен радіти, що між українцями в Канаді є націоналісти. Бо чим він хотів би, щоб українці були?!

Але добре каже наша пословиця: "Від бика не можна сподіватись молока."

БАНОК У ПІВНІЧНОМУ ЕДМОНТОНІ БУДЕ ЗАПЕРТИЙ

А. Т. Лов, банковий супервайзор із Калгари, заявив, що вони є примушені заперти свій банковий "бренч" у північному Едмонтоні, "Роял Бенк оф Кенада" з причин браку бизнесу. Сказано було також, що ще кілька бренчів будуть заперті в Алберті. Бренчі цього банку вже заперті в Лангдон і Гедлі. Гинтерс бренч буде запертий в короткому часі. П. Лов впевняв, що всі ці бренчі будуть знова отворені якщо скількість бизнесу позволить на це.

СКЛЕПИ НЕ ЗАПИРАЮТЬСЯ В ГРУДНІ

Чартер міста Едмонтону дозволяє держати склепи отворені в середу по полудні через місяць грудень. Цього року всі склепи в Едмонтоні будуть отворені цілий день кожної середи з огляду на наплив торговлі перед Різдвом. Грудень є одинокий місяць у році, що є виключений від святкування пів дня що середи, що належить для клерків. Оставших одинадцять місяців треба запирати склепи що середи по полудні. В місяцях маю, червні, липні й серпні заперття склепів у згаданий день є примусове, а оставших сім місяців не є примусових так довго як склепар зробить зарядження, щоб робітники його одержали пів дня на відпочинок.

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Вже від давнішого часу декілька українських торговців в Алберті пробують продавати різні масарські вироби, як сальцесони, ковбаси і т. і., котрі вони купують від різних чужих фірм, а говорять своїм покупцям, що вони набули їх від нас.

Ціла справа лежить у тому, що ці торговці набувають у різних фірмах свої масарські товари за низьку ціну і дуже під ного сорту, а продають їх своїм покупцям за вищу ціну кажучи, що даний товар є набутий в нас, щоб його лише продати. Опісля приходять до нас люди з цих місцевостий і висловлюють своє невдоволення щодо проданого їм продукту.

На будуче, ми не бачимо чому ми мали б терпіти ось таких висновків даних торговців і поставимось різкіше до них. —Бо нас взяло роки здобути добре імено нашим масарським виробом і вважаємо, що ми не повинні тратити його лиш через те, що хтось не годен продати куплених ним виробів під фірмою від котрої він їх купує.

HOME MEAT MARKET
10342 - 101 Street
EDMONTON -:- ALBERTA
Василь Марчишин, упр.

ГРЕЙ ПОЯСНЯЄ ПРИЧИНУ ЧОМУ ВІН ХОЧЕ ВІДХРЕСТИТИСЬ ВІД ЗЛУКИ

Е. Л. Грей, ліберальний проводир в Алберті і новообраний ліберальний посол на Едмонтон, отверто заявив, що його бажанням є відскочити від так званого об'єднання між консерватами, лібералами, Ю. Ф. А., Піплз Ліг і т. д. тому, що це об'єднання має на меті перебрати на себе контролю кампанії, а п. Грей думав, що це буде лише кооперація між згаданими групами.

П-н Грей дальше сказав таке: "Це є вимірене контролювати політичну кампанію. Воно складається з політикерів — це є, назначених політичними групами. Обов'язок вони наложили на себе накреслити платформу, назначити проводира, і заряджувати конвенції іменування у всіх округах. В інших словах, це об'єднання собою представляє нову екзекутиву нової політичної партії, котра мала б задержати деякі характеристики старих партій.

З повище наведеного бачимо, що ліберали ще думають, що є можливости задержати ліберальну партію в цілости й вони хотять, щоб інші ґрупи підбігали за ними, однак на це є мала надія.

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ В 1938 РОЦІ

Теперішний домініяльний уряд знаходиться тепер перед багатьома важними проблемами, яких уряд абсолютно не може поладнати без загальних домініяльних виборів; в такому самому положенні знаходиться уряд Великої Британії — тому, є великі можливості, що загальні вибори в 1938 р. відбудуться в Канаді й у Великій Британії.

В опінії поважних одиниць урядів Британії й Канади, ново пропонувані торговельні угоди між Британією і Злученими Державами, а також між Канадою і Злуч. Державами є так скомпліковані, що трудно, щоб обійшлося без виборів.

В жовтні наступного року буде три роки, як премієр Кінг перебрав офіс і з огляду на вище згадані важні проблеми вибори майже певні.

Сесія домініяльного парламенту почнеться правдоподібно в половині січня, 1938 р. По сесі покажеться ясніше, що вкраз треба конечно зробити.

Хоч мало згадується про небезпеку можливости нової війни, в усіх колах посліднимн часами, головно в пресі, треба тямити, що можливість війни є більша. З огляду навіть на це конечно є в інтересі двох англійських світів прийти до кращого порозуміння на підставі торговлі. Вважається, що трикутник Америка—Канада—Британія буде формований перед небезпекою війни.

Ще дві справі, що трудно поладнати без загальних виборів є питання конституційне між провінціями, а домінією. Албертійські змагання змінити контролю кредиту є мабуть найважливішою проблемою перед домініяльним урядом, бо це значить, що Алберта посунула справу так далеко вперед, що домініяльний уряд, або мусить робити те саме, що робить Алберта, або гровить йому втрата свойого ґрунту. Останнє питання є прогресивний крок, що підприняв премієр на Онтаріо, Мічел Гепбери, а це — назначення нового лефтенант-говернора на Онтаріо в особі Алберта Метузі із Торонта. Ню Бронцвик вже від кількох років не оплачує жадних резиденцій для лефтенанта - говернора. Алберта майже певне пробувати буде усунути лефтенанта-говернора, бо такі домагання сиплються від загалу цілої провінції. І такі питання звичайно залагоджується виборами.

З'ЄДНАННЯ В СОЦІЯЛЬНИХ УСЛУГАХ, РЕКОМЕНДУЄ ПРЕМІЄР ЕЙБЕРГАРТ

Говорячи на конвенції Албертійської Організації Муніципальних дистріктів, яка недавно відбувалася в Мекдоналд готелі в Едмонтоні, премієр Ейбергарт сказав, що в його опінії переорганізування муніципальних дистріктів повинно було давно зробити. Він дальше сказав: "Мені здається, що муніципальні границі були так порозмежовані, щоб можна було з'єднати соціяльні услуги в галузах науки, здоровля й інших, що в великій мірі заощадило б багато гроша в адміністрування їх, дало б кращі результати та улекшило б наш спільний тягар.

"Неможливо є, щоб теперішний стан був вдоволяючий, де одни дистрікт платить по 3 'міли' податку, а другий 30."

Щодо улекші від тягару податків то премієр сказав, що він не може бачити сталої розв'язки так довго поки загал не дістане контролі кредиту у свої руки. Тоді податки, які мають злу основу цілковито скинулося б.

Між іншими премієр сказав, що є на меті змінити систему оподаткування, котра тепер опірається на землі. Він також сказав, що є конечність підшукати нове джерело приходів.

Відносно поділу, або пересунення обов'язків від муніципалу до провінціяльного уряду, а від провінціяльного до федерального, з відтак знова назад, премієр сказав, що таким способом не розв'яжеться наших проблем.

Змінити дальше неможливо, бо це не завело б нас на добру дорогу.

Якщо взагалі податок має бути покищо то він повинен опіратися на приходах, чи продукції, а не на вартості землі. Бо лише в такому випадкові продуцент зможе заплатити свій податок.

Він також згадав, що одним добрим кроком уряду було перебрання нагляду сухіт. Також піднесено матеріяльну поміч 25%.

УПОМИНАЮТЬСЯ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ГРАДУ

Поверх 200 представників на албертійській муніципальній конвенції, яка недавно відбувалася в Мекдоналд готелі, домагалися, щоб уряд здобув кредиту для відновлення Асекураційного Борду від граду.

Резолюція звучала наступно: "Нехай буде рішено, щоб це зібрання звернулось до албертійського уряду, щоб уряд ужив усіх заходів, щоб направити фінансову позицію борду від граду в тій цілі, щоб цей борд міг функціонувати."

В додатку делегати перевели голосування, щоб уряд старався ухвалити певні зміни до асекураційного акту від граду, де комітет вибраний урядом міг би подавати свої поради.

У Дванадцяту Річницю Існування Нашої Фірми

HOME MEAT MARKET

Phone 26365 10342 - 101 Street Phone 26365

EDMONTON ✦ ALBERTA

Вже дванадцять років, як ми почали торговлю в місті Едмонтоні під вищенаведеною назвою й адресою. За ввесь цей час ми вдоволяючо услужили сотки тисяч наших покупців і в скрутних моментах ніколи не відмовились помогти; Ізазначиться тим, що помагали нам торгуючи в нас.

В. Марчишин

При цій нагоді святкування нашої дванадцятої річниці бажаємо висловити якнайширішу подяку всім нашим покупцям за торговлю, яку вони передавали в наші руки в минувшині й твердо віримо, що на будуче вони остануться нашими покупцями і приятелями.

Рівно ж віримо, що кожний торговець у більшому чи в меншому містечку, чи на околиці, котрий провадить торговлю, а може спродавати масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болоны й всякі інші вироби, дасть нам першу нагоду виповнити його замовлення.

За ввесь час існування нашої фірми ми здобули велике число сталих покупців у цілій Алберті, Саскачевані й Бритіш Колюмбії. Ми завсіди старасмося задоволити своїх костумерів, щоб вони осталися нашими покупцями на стало.

Хочемо додати, що в нашій фірмі працюють лише наші робітники, довголітній спеціялісти по лінії масарства. Ми завсіди виробляємо ковбаси зо свіжого й доброї якости м'яса. Нас знають роками як спеціялістів по цій лінії.

Просимо завважити, що минулого великоднього тижня ми заповнили замовлень на близько 10 тонів ковбас, це є коло 20,000 фунтів. Цей факт самий говорить про себе.

Не забульте Різдвяних Свят!

Якщо Ви думаєте справити в себе добрі Різдвяні Свята, замовляйте в нашій фірмі ковбас й інших масарських виробів. Бо чому ж Ви мали б жалувати для себе самих?!

Не отягайтеся зо своїми замовленнями до послідних днів перед святами, бо тоді трудно буде нам догливнути Вашого замовлення найкраще.

Замовлення Ви висилаємо за готівку або C.O.D.

ВІДВІДАЙТЕ НАШЕ ЗАВЕДЕННЯ.

При цій же нагоді запрошуємо Вас відвідати нас й оглянути наше заведення. Ми радо привитаємо Вас.

В. МАРЧИШИН, управитель.

Вд. Солон Е. Лов, провінціяльний скарбник, заявив, що заки уряд піднайде новий основний план для асекураці, він думав, що покищо треба продовжати після старого плану.

Чотири нових плани були предложені А. Г. Товелом, управителем Албертійського Асекураційного Градового Борду. П-н Говел дав перебіг обставин серед яких борд мусів працювати, де було замало кредиту до розпорядимости. Він дальше сказав, щоб присутні не спихали вини на уряд за те, що не було досить кредиту, бо це не урядова справа, а муніципальна.

Певне, що тепер доложиться всіх старань, щоб поставить цей асекураційний борд на добрі основи, що певне буде великою поміччю для фармерів. Над цим тепер працюють.

ПОЧАЛИ АКЦІЮ ПРОТИ УРЯДУ

Адвокатська фірма Гріэба-О'Конор і Оконор вложила 200 дол. на руки клерка високого суду, щоб мати доступ домагатись від уряду звернення 200 дол., які були вложені як депозит Дж. Г. Кестелом із Гай Ривер у їхній спробі позбавити премієра його крісла.

Одною із передвиборчих принципів суспільно-кредитовців була заява, що коли б будь яка округа вважала, що її суспільно-кредитовий посол не сповняє своїх обов'язків, дана округа мала право перевести спис голосуючих проти такого посла й він автоматично тратив би своє посольство. Із цим самим наміром переведено було так званий "рекол акт" таки на першій сесії суспільно-кредитового уряду. Однак показалось цього року перед останньою спеціяльною сесією, що всі реакційні елементи з'єднались під скритим проводом і при помочі фінансів імпортували поверх 2,000 робітників у його дистрікт, Окотокс-Гай-Ривер, і почали збирати 67½ всіх голосів, щоб позбавити премієра його крісла. Коли посли побачили, що тут фінанс може рішити, а не демократія, вони відкинули "рекол акт" і справа стала покінчена.

Тепер ті, що складали гроші як бонд в сумі $200.00 пробують відібрати їх назад.

ДЮПЛЕСІ КАЖЕ, ЩО ОТТАВА НЕ ПОМАГАЄ

Премієр Дюплесі з Квебеку каже, що домінія не дає йому жадної помочі в його боротьбі з комунізмом. Але безоглядну на те, що домініяльний уряд буде робити він продовжатиме свою боротьбу цілим розгоном з комунізмом.

ВІДБУДУТЬСЯ ВІЧА З РАМЕНИ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ

В ПЕНО — 3 грудня, в п'ятницю, 6:30 вечером.
В ПЕРЕМИШЛЬ — 4 грудня, в суботу, 7:00 вечером.
В ЛАЙМСТОВН — 5 грудня, в неділю, 2:30 по полудні.
У СКАРО — 5 грудня, в неділю, 7:00 вечером.

Промовляти будуть: А. Г. Глинка, П. Мітенко й Вас. Дорош із Едмонтону.

Приходіть громадно! Не опустіть цих віч, а певне почуєте щось цікавого про Суспільний Кредит.

ОРГАНІЗУЮТЬ КАВНСІЛ ДЛЯ ВИШУКУВАННЯ РОБІТ

Борд оф Говернорз албертійського університету одобрив формування комітету з професійних і бизнесових людей для вишукування занять для укінчених університетників. Др. В. А. Р. Кер, президент албертійськог університету, уповажнений назначувати членів.

Б. Н. А. АКТ МУСЯТЬ ЗМІНИТИ ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ЛЕГІСЛЯТУРИ

Премієр Дезарт, голова уряду Ню Брунцвику, заявив у листі до премієра Кінга, що в його опінії всякі пропонувані зміни до Б. Н. А Акту мусять бути пороблені провінціяльними легіслятурами. Це була відповідь на лист премієра Кінга у справі асекурації від безробіття й інших справах, що вимагають кооперації між домінією і провінціями.

ПОМЕР Г. Ю. ШЕВЧИШИН

Дня 4. листопада в Едмонтоні помер ширше знаний у західній Канаді українець, Г. Ю. Шевчишин. Покійний походив із села Говилова, повіт Гусятин, з Західньої України. Він дожив лише 55 року життя.

Покійний приїхав до Канади 1904 р. Довший час він учителював. Від 1917 р. до кінця свойого життя був на урядовій посаді в департменті просвіти в албертійському парламенті.

П-н Шевчишин лишив жінку, Анну й двох синів Володимира й Евгена.

Д. РАРАГОВСЬКИЙ. ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

(Присвячена Григорію Шевчишиному)

Цей вершик пишу й смутком складаю
Немов віночок і з жалю ридаю
За Тобою Грицю, Ти друже наш,
Що так скоро пішов зо світа,
Покинувши жінку й діти,
Котрі плачуть за Тобою —
Плачуть, тужать й виглядають
Тата, чи домів не йде,
А Він пішов в сиру землю,
І вже звідтам не вернеться. —
Така наша гірка доля,
Недостатки, жура й горе,—
Все свої жертви бере...
Вона й Тебе і забрала...
Серце битись перестало
І пішов Ти на все від нас.
Прощай же нам, нехай пером
Буде та могила,
Що на Тобі насипана
І вже й снігом вкрилась.

Едмонтон, Алберта,
8-го листопада, 1937.

Др. Йосиф Мегас
Оператор, Лікар, Акушер
і лічить венеричні недуги,
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.
10184a - 101 ST. EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Др. Іван Лесик
дентист
403 - 4 Moser-Ryder Building,
101 Street
Edmonton -:- Alberta
—— Телефони ——
Офісу 27442 — Рез. 82502

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
—« МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ »—
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ —— УМІРКОВАНА ЦІНА
106 Rudyk Block Edmonton, Alberta

Так як зо сходом сонця починається новий день,
Так же Суспільний Кредит зачне нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
The SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК II. ЧИСЛО 1. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 1. ЛЮТОГО, 1938. EDMONTON, ALBERTA, FEBRUARY 1, 1938. No. 1. VOL. II.

Домагаються, щоб скликати Провінціяльну Конвенцію Укр. Суспільно-Кредитовців в Едмонтоні

Це було перша українська конвенція цього рода в Канаді

Не лише дивне, але й трагічне є явище, що український загал майже не бере жадної активної участи в канадійській, а тим самим і в албертійській політиці, хоч як важлива й інтересна вона є. Переглядаючи сотки імен тих, що недавно взяли участь у Провінціяльній Суспільно-Кредитовій Конвенції в Калгарах, ми не знаходимо ані одного українського імени. Переглядаючи лісту імен тих, що взяли участь у Провінціяльній Ю. Ф. А. Конвенції, яка відбулася в Едмонтоні, ми й тут не знаходимо ані одного українця. — І в цьому мусить бути якась причина!

Можливо, що український загал є дійсно недбалий, лінивий, неактивний, вузькоглядний, незорганізований, й дійсно не пробує й не вміє нічого робити, що закидують йому другі, й тому з ним ніколи ніхто не числиться, і в такому випадку він не мав би чого жалуватись і скаржитись, що його ніхто належньо не трактує!

Або — можливо, що наш український загал дійсно відчуває, що його трактують, як нижчих, як чужинців, що не належать тут, хоч це їм явно не говориться, і в наслідок того вони майже інстиктовно вертаються у свій орбіт і живуть осібним життям. Положення в Злучених Державах є цілком інакше. Там не робить різниці з якої нації ви походите і яке ваше ймення не було б, вас трактують на рівні з другими. І ми частинно склонюємося до цього другого переконання, що нас, українців, не трактують на рівні в Канаді й ми не винні тому, що не беремо активної участи у громадському й політичному житті, а винні ті, що делікатно відсувають нас від всего.

Щоб зарадити цьому положенні конечно є, щоб ми стали більше активними, брали активнішу участь у громадському й політичному житті цієї країни, бо ж ми є її горожгане. Вже час перестати стояти з боку, але треба братись до праці. Ми ж тут у гостях не є, а мусимо бути повними горожанами, й почуватись такими!

Редактор цього часопису, "Суспільний Кредит", відвідавши з відчитами 84 околиці цього року з рамени Суспільного Кредиту, є тої опінії, що наш загал є і працьовитий і щирий, але треба зрушити його з місця. У багатьох околицях передові українські одиниці зверталися із просьбою, щоб помогти їм скликати Українську Суспільно-Кредитову Конвенцію цілої провінції Алберти, і якщо можливо, навіть запросити й делегатів із Саскачевану й Манітоби. Це була б нечувана річ між українцями в Канаді й певне принесла б корисні результати. Та для редактора цього часопису не можливо було нарушувати цієї справи скорше, бо спадало забагато праці на нього: редагувати часопис, держати книжки, полагоджувати всякі бизнесові справи й їздити з відчитами, щоб здобути фондів на дальше видання часопису. Але сподіємось, що в короткому часі візьмемо собі до помочі ще одного чоловіка й тоді можливо буде вести працю більше систематично. Факт є, що ця робота потребує більше як одного чоловіка.

Переговорюючи справу Укр. Суспільно-Кредитової Конвенції, велике число передових людий є тої опінії, що така конвенція повинна відбутись 25 і 26 лютого, або 4 і 5 березня, 1938. Конвенція мала б бідбутися при кінці тижня, щоб дати нагоду вчителям прибути.

Пляни до успішного переведення цієї конвенції, чи з'їзду, приготовляються, однак запрошуємо всіх українських суспільно-кредитовців, листовно чи устно, подавати нам свої суґестії, завваги чи пляни, щоб конвенція була якнайуспішніша. Доложім усіх своїх старань, щоб на конвенцію прибуло хоч дві сотні делегатів.

Скличте зібори у своїй околиці й виберіть делегатів на конвенцію. Зробіть це зараз, і повідоміть нас чи прибуде хто з Вашої околиці на конвенцію, і кілько осіб певне приїде. Коли у Вашій околиці немає Суспільно-кредитової групи то однаково виберіть з-поміж себе делегатів і вишліть на конвенцію. Делегатів може приїхати з кожної околиці скільки лише околиця схоче вислати. Поодинокі особи також можуть приїздити, однак мусять наперед вдатись до нас листовно, щоб вони могли взяти участь у важливих нарадах і рішеннях.

Щодо справ, які будуть обговорюватися на конвенції, не можемо подавати всіх у часописі з причини противних організацій. Однак — виплагоджені будуть певні резолюції у різних справах і подані перед уряд, щоб уряд бачив, що й ми інтересуємося нашими спільними проблемами. Обговориться справу висилання промовців, чи організаторів, по українських околицях у цілій провінції, і можливо Саскачевані, бо так як справа мається у декотрих околицях то не виглядає аж найкраще. Є околиці де ще не було промовця з рамени Суспільного Кредиту послідних 2½ роки, ще від виборів. І багато ще важливіших справ є на порядку, котрих, як вже сказано повище, не можливо подавати в часописі.

На всякий випадок, повідоміть нас листовно, що Ви думаєте про таку конвенцію і коли б найвигідніше її скликати.

За кращу економічну систему,
РЕДАКЦІЯ "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ."

Чи Ви хочете, щоб часопис "Суспільний Кредит" виходив точно й стало?

Не будемо входити в причини, які складалися на те, що наш одинокий суспільно-кредитовий часопис в українській мові в Канаді не міг усе стало й точно виходити, бо це припам'ятнше не поможе ані Видавництву ані Передплатникам часопису. Вистарчить пояснення, що серед українців у Канаді немає ані одного часопису, котрий міг би виходити без помочі одної чи другої організації, одної чи другої церкви. Наш часопис виходить уже рік без найменшої помочі від нікого. Він виключно удержується на своїх передплатниках. Видавництво не одержало ані одного долара, ні від уряду, ні від Суспільно-Кредитового Борду, ані від Суспільно-Кредитової Ліги. Із послів, кромі п.

(Докінчення на стороні 4-ій)

ГЕПБЕРН КАЖЕ, ЩОБ РЕЛІФ РОЗДІЛИТИ НА ТРИ ЧАСТИ

Вже через довший час ведеться боротьба між муніципалами, провінціями і домінією щодо розподілу покриття реліфу; кожне відповідальне тіло із трьох старається відхреститися від цього тягару наскільки лише може. Але факт є, що остаточно ввесь тягар реліфу мусить спасти на домініяльний уряд, однак це залижатиме від того, як скоро муніципали й провінції примусять домініяльний уряд признати, що це є державне питання.

В Онтаріо премієр Гепберн поставив пропозицію, щоб кошти реліфу поносили муніципали, провінції і домінія по одні третині. Його пропозицію принято в Онтаріо.

БРАВНЛІ ПОЯСНЯЄ МОРАТОРІЮ

Бувший Ю.Ф.А. премієр Алберти, Дж. Е. Бравнлі, пояснював на їхній конвенції мораторію. Він сказав, що мораторія відноситься лише до корпорацій таких як банки, моргеджові компанії, асекураційні компанії і машинові компанії, вона не відноситься до приватних одиниць. Приватна одиниця може подати свойого довжника до суду (розуміється, як держмент видасть перміт.) Він дальше згадав, що мораторія не канцелює довгів, а лише здержує компанії від колектування довгів у той час, коли довжник має більш пекучі справи до полагодження.

П-н Бравнлі дальше пояснив, що богато людей не знають різниці між "Дет Аджастмент Ект", а "Фармерз Кредіторз Арендажмент Актом". "Дет Еджастмент" є провінціяльний акт, а "Фармерз Кредіторз Аренджмент ект" є домініяльний акт. Домінія переводячи цей акт думала, що вона одинока має право зрубувати довги.

РАДІО-ТЕЛЕФОН ДЛЯ ПІВНОЧІ Є ОБДУМУВАНИЙ УРЯДАМИ

Провінціяльний і домініяльний уряди серйозно застановляються над проблемою вложення радіо-телефону на півночі в цілі злучення далекої півночі з Едмонтоном й іншими поважними центрами. Це дало б тамтешним центрам копалень скору комунікацію. Сказано з Оттави, що цю комунікацію уможливилося б з МкМері, Піс Ривер, Єловнайф, Порт Рейдіям і Ґрейт Бир Лейк і Едмонтоном.

В Онтаріо подібний радіо-телефон, що започаткував існувати минувшого року коштує коло $100,000.

Телефон коштував би місячно на півночі коло $25.00, а поодинока комунікація через телефон коштувала б коло $1.50 і кошти злучення розмовців.

НОВЕ ПРАВО В ОНТЕРІО

Онтарійська леґіслятура перевела закон на теперішній сесії так зв. "Саксешон Дюті Леджіслейшен", котрий вимагає, щоб на бажання уряду кожний власник свойого підприємства давав переглядати свої книжки, щоб дальше не обманювали уряду з податку. В минувшині великі торговельні підприємства викручувались від плачення податку не виказуючи свойого книговодства; цим способом обманювалося уряд на мільйони долярів річно.

Коли хто ошукає уряд із наміром то підлягатиме дво-річну тюрму й високу грошеву кару.

БЛИЗЬКО ДО ПРОВІНЦІЯЛЬНИХ ВИБОРІВ У САСКАЧЕВАНІ

У провінції Саскачевані, як ліберальна так і консервативна партія приготовляються до провінціяльних виборів повним ходом. Консервативна партія головно веде завзяту кампанію послідними місяцями. Недавно відбувся величезний мітінг екзекутиви консервативної організації на північний Саскачеван. Кілька консервативних номінаційних конвенцій також відбудеться у близькій будучности.

В опінії критичних обсерваторів вибори в Саскачевані мали б відбутися 1938 р. в місяці червні, і сказано, що чим скорше то краще буде на руку консерватів.

Дж. І. Діфенбейкер, К.С., є тепер провідником консерватів у Саскачевані. Він виявив себе незвичайно активною людиною.

Про підготовчу роботу ССФ і Суспільного Кредиту покищо ніхто нічого не говорить.

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ АЛБЕРТІЄЦЬ

Дн 13. січня помер у Вікторії Вд. А. В. Валш, бувший судя високого албертійського суду, а відтак лефтенант говернор Алберти, у роках 1931-36.

Покійний дожив 81 року життя. Він родився в Онтаріо, але жив в Алберті від 1912 року до недавна.

В Алберті покійний завсіди тішився великою популярністю будучи суддею, а також і лефтенент-говернором. На великих позиціях дістаються люди звичайно без серця, але у випадкові Валша це було виїмком, бо він завсіди був дуже уміркований.

ПРОТИ ПОБІЛЬШЕНИХ ШКІЛЬНИХ ДИСТРІКТІВ

Делегація з Кловер Бар дистрікту числом 50 відвідала премієра Ейбергарта, міністра просвіти, й др. Фреда МкНелого, його заступника.

Делегацію представив Р. Е. Енслі, СК посол на округу Ледук, ця округа є в часті в Кловер Бар шкільній дивізії.

При кінці відвідин премієра і д-ра МкНелого, делегація ухвалила резолюцію, щоб пропозицію й переведення у практику "лардж скул юнитс" було здержано.

Делегація настоювала на тім, щоб перед введенням у життя більших шкільних "юнитс" перевести голосування над цією точкою.

Висловлюючи свою опозицію щодо побільшених "скул юнитс" делегати ставили натиск на можливість вищих податків.

Сказано було також, що таке зорганізування дало б забагато сили інспекторам, що не є бажане зо сторони дистріктів.

В додатку до всего сказано було також що не є бажанням, щоб льокальні борди втрачали свою силу в користь центрального борду.

Премієр і д-р МкНалі уважно вислухали делегацію, та час від-часу премієр давав запитання.

Жадного приобіцання делегації не дано. Делегація складалася з членів і шкільних тростісів, що мешкають у дистрікті.

ЧИСЛО УРОДЖЕНЬ ПАДЕ В КАНАДІ

Після Домініяльного Бюра Статистики число уроджень у Канаді за послідню половину 1937 року значно зменшилось, а саме на 0.7 процент, а число смертий побільшилось на 0.0 процент.

Hilliard S. C. Group Protests Against Action of Lieutenant Governor

Hilliard, Alberta, January 2, 1938.

The Honorable
Premier William Aberhart,
Parliament Buildings,
Edmonton, Alberta.

HONORABLE SIR:

The Hilliard Social Credit Group, hereby wishes to go on record protesting against the Lieutenant Governor's attitude which he holds against the Alberta Government and their electors.

This group urges the Alberta Government to withdraw the financial support, and convert the premises into something useful for the Province.

We refuse to be dictated to by the Lieutenant Governor, Mr. Bowen.

Signed:
ED. KIEHLBOUCH, President
N. E. HOLYCHUK, Secretary.

Ведуть перед у передплатах на "СК"

На перших десятьох місцях між передплатниками нашого одинокого українського суспільно-кредитового часопису в Канаді "Суспільний Кредит" знаходимо наступно подані околиці, що ведуть перед:

1.	Мондер	67	передплатників
2.	Мирнам	35	"
3.	Чипман	31	"
4.	Смоки Лейк	28	"
5.	Кагани	25	"
6.	Калмар	21	"
7.	Елдорена, Вегревил, Евдро	18	"
8.	Гонвин, Бовелор, Редвотер	17	"
9.	Вілна, Едмонтон	16	"
10.	Васкатено	15	"

Котра з інших околиць дістанеться на одне з десятьох місць за два тижні?

КОЛИШНІЙ АЛБЕРТІЄЦЬ СЕНАТОРОМ В ОНТАРІО

Минувшого тижня назначено двох сенаторів у провінції Онтаріо премієром Кінгом в особах Донкана Маршала, колишнього албертійського міністра рільництва за ліберального уряду і Нормана П. Лемберта, президента Державної Ліберальної Федерації. Вони заповнили двоє крісел в Онтаріо лишених сенаторами Гофейшом Гокеном з Торонта й сенатором Джеймсом Артуром з Пері Савнд, які недавно повмерли.

Остається двоє порожних сенаторських крісел у Квебеку, одно в Манітобі й одно в Алберті на місце покійного П. Бирнза. Одинокий сенатор, що репрезентує Алберту тепер є сенатор генерал В. А. Гріэба.

ПРЕМІЄР КВЕБЕКУ СТЕРЕЖЕ СВОЮ ПРОВІНЦІЮ

Премієр Дюплесі сказав на бенкеті в Монтреалі, що він є готовий кооперувати з рештою Канади, щоб зробити її найбільш поступовою країною, але не коштом провінціяльної автономії.

Премієр дальше вневняв, що Квебек хоче радо кооперувати з іншими провінціями для загального добра цілої держави.

Таке становище, як зайняв премієр Дюплесі щодо провінціяльних прав, можна лише подивляти, бо дійсно чому має хтось ізвідкись диктувати й експлуатувати кілька мільйонів населення? — Для якої цілі?!

МЕЙНАРД ПОВЕРНУВ ЗО СХОДУ

Вд. Люсієн Мейнард, міністер муніципальних справ, котрий помагав в Оттаві на розправі трьох албертійських законів у справі котрих рішення ще судом не видане, повернув з Оттави разом із другими двома албертійськими адвокатами В. С. Греўом і Дж. Дж. Фравлем із "аторней генерал" департменту.

Е. Б. КОГЗВЕЛ ОФІЦІЙНО ЗАКІНЧИВ РОБОТУ КРАВН ПРОСЕКЮТОРА — ДЖ. В. МКЛАНГ ПЕРЕБРАВ

В українців мало коли дякують кому за його услуги без різниці які щирі й цінні вони не були б. В нас звичайно мається так, що людина за свою найщирішу працю так зістане очернена, що опісля перестерігатиме десятки других від нещастя, яке вона собі знайшла. В культурних народів справа мається цілком інакше:

"От недавно уступав із позиції "кравн просекютора" найвищого албертійського суду довго заслужений адвокат Е. Б. Когзвел, К.С., якого тисячі українців у провінції знають. Дня 24 січня, п. Когзвел офіційно передав своє судове заняття молодому адвокатові Дж. В. Мклангові. П-н Когзвел услугував провінцію на цій позиції через 30 років і знаний був ширшому загалові як дуже уміркований чоловік.

Судья Твіді і новий "кравн просекютор" Мкланг висловили подяку заслуженому адвокатові в імені суду й департменту міністра судівництва.

ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБ УРЯД ДАЛІ ВВОДИВ У ПРАКТИКУ БІЛЬШІ ШКІЛЬНІ "ЮНИТС"

З одної сторони є багато околиць, що є проти "лардж скул юнитс", але з другої сторони є велике число шкільних дистріктів, що є сто процент за згаданим планом.

Мінбери Суспільно-Кредитова група ухвалила резолюцію, котру переслав до парламенту секретар цієї групи І. С. Гарнета в котрій сказано, що та група бажає бути залучена до тих округ що є за "лардж скул юнитс". Є також сказано, що коли б після двох років існування цієї нової шкільної системи не були невдоволені, то тоді перевести голосування над цією правою.

Суспільний Кредит
УКРАЇНСЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК
видається в Едмонтоні що другого четверга в інтересах Суспільного Кредиту й українського загалу в Алберті.
Видає: В-тво Суспільного Кредиту.
Редактор: А. Г. ГЛИНКА.
Передплата $1.00 річно, 60ц. піврічно, 5ц. поодиноке число.
Адреса: The Social Credit Publishers 10630 - 98 Street Edmonton, Alberta

The SOCIAL CREDIT
A semi-monthly Ukrainian paper published in Edmonton every second Thursday in the interests of Social Credit and in the interests of the Ukrainian people in the Province of Alberta.
Published by: The Social Credit Publishers
Editor: A. H. HLYNKA.
Yearly Subscription ... $1.00
Half-Yearly ... 60c.
Address all correspondence to: The Social Credit Publishers 10630 - 98 Street Edmonton, Alberta
ADVERTISING RATES FURNISHED ON APPLICATION.

Редакція за оголошення не відповідає

ВІВТОРОК, 1. ЛЮТОГО, 1938. РІК II. Ч. 1.

Сесія албертійського парламенту пічнеться 10 лютого

Сотки тисяч народу в Канаді, Злучених Державах й інших краях, ще раз нетерпеливо очікують нової албертійської суспільно-кредитової сесії, яка пічнеться 10. лютого, 1938. Ще раз очі цілого світа є звернені на політичну й економічну ситуацію в нашій провінції, і цей раз усі сподіються, що щось здобудеться конкретного. Факт є, що СК уряд в Алберті бореться за права народу, не лише Алберти, але цілої Канади, й від поступу, який зробить Суспільно-Кредитовий уряд в Алберті, залежатиме, що буде робити решта покривдженого канадійського загалу.

Із кожною сесією в Алберті, політична атмосфера чимраз стає більше напружена, і без сумніву, албертійський загал є оправданий, коли він старається спасти себе від пропасті, в яку завели його старі реакційні політичні партії.

Що якраз Суспільно-Кредитовий уряд зробив в Алберті від часу перебрання керми у свої руки, про це багато говорити не будемо, але скажемо одне, що СК уряд мусів досить твердо стати на хвіст тій бруталній звірюці, що роками жила коштом народнього терпіння, коли вона счинила такий вереск на ціле горло! Це є доказ, що-її це не до смаку, а тим самим, це певне мусить бути доказом, що ця робота є корисна для загалу.

Ми ще позволимо собі сказати таке: Що коли б теперішній албертійський уряд не зробив нічого більше на одну йоту, як він зробив дотепер за 2½ роки, то він певне зробив більше, як всі попередні провінціяльні албертійські уряди разом! Кажемо це тому, бо знаємо, що суспільно-кредитовці перші йочали боротьбу за те, що належить до народу, а це— **контролю народнього кредиту.** Сьогодні канадійський загал по перший раз в історії Канади переконався, що старі політичні партії не служать народові, але кільком фінансистам. Вони допровадили народ до крайности, на що немає найменшого оправдання, — і не то, що не мають оправдання, але заслуговують на пятно й ганьбу!

Які саме законодавства будуть обговорювані на цій сесії, якого змісту й яких цілей, про це покищо маємо мало відомостей, й коли б ми писали про них то ми лише вгадували б, що багато преси робить, та щось подібного має мало вартости. Однак, ми певні, що перевидуться певні ухвали в справі довгів, процентів, перебрання поліції від домінії і т. і., одним словом, можна бути певним, що ця албертійська сесія в 1938 році буде одною із найважливіших сесій, яка коли відбулася в цілій канадійській історії.

Треба додати ще один потішаючий факт, а це, що не лише Суспільно-Кредитовий уряд, але й ширший албертійський загал вже каже, що коли нас не допускають до нашої цілі в провінції, кажучи, що ми не йдемо згідно з Канадою, то чому не братися до цілої Канади! Народ мусить остаточно відірвати паразитів від своїх грудей, бо у противному разі впаде їхньою жертвою!

Всі помагаймо Суспільному Кредитові, а побіда певне буде по нашій стороні!

Р. Е. ЕНЗЛІ, СК. ПОСОЛ НА ОРКУГУ ЛЕДУК.

Що кожен виборець повинен знати

Народне терпіння в 1937 р.

Коли Ви візьмете в руки майже кожний часопис то Ви певне знайдете в ньому зворушливі описи про народне терпіння, котре є безпосередньо спричинене крайньою бідністю, недостачами.

Батько поповняє самогубство через те, що він втратив роботу; мати відбирає у своїх дітей життя й опісля своє власне даремше чим буде дивитися на їхнє повільне виголодження. В нас є матері у вагітньому стані, що не мають необхідної поживи й в наслідок цього їхні діти родяться ненормальні, або здеформувані, котрі певне останутся каліками ціле своє життя; мужчини, старші й молодші, манджають уздовж і поперек провінції в надією знайти зайняття й жебрають на своє удержання; молоді дівчата продають свою душу й тіло за існування; тисячі дітей без необхідного одіння конечного для ходження до школи; тисячі знаходяться у крайньому положенні потребуючи лікарської помочі. Багато домів знаходяться у страшному стані невідповідному для людського життя. Великі родини, що складаються з десятьох або й більше членів живуть у "шеках", що мають лише дві кімнаті; декотрі не мають подостатком опалу для огрівання підчас зимових місяців. Майже всі признають, що квота релїфу є занизька й що в додатку до цього є багато людий, що не є на релїфі, але забуті світом мучаться в недостачах і терпінню.

Як виборець, чи Ви хочете, щоб це терпіння продовжалось? Бо лише ВИ можете направити це положення! А якщо його не направиться, Ви одинокі будете цьому винні! Ці слова можливо звучать прикро, але прочитайте дальше й переконайтеся як дуже а дуже правдиві вони.

Економічний брак у 1937 р.

По роках трудної й гіркої праці й гарування, і в багатьох випадках уложення великих сум грошей у свою господарку, що мають наші фармері сьогодні? Майже у всіх випадках, нічого кромі тяжко заморгеджованої фарми, якщо вони ще дотепер не втратили свого контракту. Вони випродукували досить дійсного майна, досить для десяток родин, та місто осягнення становища незалежности від нікого, вони бачать себе, що тонуть глибше й глибше під величезними тягарами довгів. Більшість із бизнесовців стрічаються з тими самими проблемами, хоч після потреб їхніх покупців їхня торговля повинна збільшитися в десятеро.

А дальше: Для нашої молоді майже немає жадних надійних виглядів. А навіть коли б вони знайшли собі роботу то з їхньої платні вони заледви зможуть покрити видатки мізерного житиння, а їхні батьки не можуть дати їм початку в їхньому житті.

Мужчини віку поверх пятдесять років, без жадного спеціяльного фаху, не можуть за жадну ціну дальше знайти зайняття у модерньому індустріяльному й комерсійному світі.

Шановний Горожанине! Чи теперішня система показує Вам спосіб у який Ви можете освободитися від довгів? Чи Ви бачите вдоволяючу будучність для свойого сина чи дочки? Якщо Ви втратили б своє теперішнє заняття, чи знаєте, де Ви зможете знайти друге? А як ні, то як довго Ви зможете жити, щоб не йти на релїф? І хоч від теперішньою системою більшість із нас не можемо дати відповіди на ці питання, скажіть, чи диво, коли наші інституції для приміщення умово-хворих стають переповнені?!

Чи не фізичне й умове терпіння, від якого мало хто сьогодні скриєся, можна направити? Так, можна! А якщо Ви думаєте, що ні, то Вас зведено. Але Ви мусите робити щось тепер!

Обчислено, що наших 93 мільйони квадратових миль лісових резерв можуть видати 9,080 мільйонів ломбру й поверх 110 мільйонів кортів дров. Минувшого року, ми заледви випродукували щось трохи поверх 99 тисяч фітів ломбру.

Ми лише почали віднаходити газ і петроліям у нашій провінції. В 1936 продукція петроліям була лише трохи поверх 1½ мільйонів бочок і зужито поверх 16½ мільйонів кубічних фітів газу. Кількканадцять нових керниць отворено в Торнер Велі в послідньому році.

Алберта може видати 14% всего вугілля, яке є на цілому світі; 72% із всего вугілля, яке є у Брітійській Імперії; а 87% всего вугілля, яке є в цілій Канаді. Послідні обчислення показують, що поверх 40 більйонів тонів вугілля можливо викопати в Алберті з його 20 більйонів можна видобути без жадного труду. Минувшого року наша продукція заледви була 5½ мільйонів тонів.

Ми маємо рекорд потенціїльної водяної сили на яких 600,000 коней сили. Під теперішний час ми вживаємо лише коло 71,000 коней сили.

Алберта має водяного простору 2,360 квадратових миль. Продукція риби в 1936 була менше як 6 мільйонів фунтів.

Поза полювання, Алберта має поверх мільйона звірят для випродукування футер на своїх футрових фармах. Продукція футер в минувшому році принесла коло 1¾ мільйонів доларів.

Ми заледви почали фабрикуючі можливості в цій провінції. Минувшого року було 1,002 фабричних заведень в Алберті, що випродукували товарів на вартість 73 мільйонів доларів.

Теперішня вартість виробленого маєтку в формі капіталу в Алберті є обчислена на суму поверх 2 більйони доларів, а наші природні багацтва потребують найменше п'ятнадцять разів такої суми, для того, що дотепер відкрито.

Все це вироблене й невироблене майно може служити в користь 750,000 людей в цій провінції. І в виду цього, чи є яке оправдання на брак і народнє терпіння? Тут є всего подостатком для піднесення рівня для всіх, без жадних податків, або без відібрання одного цента від будького.

В нас тепер є вільні машини й досить маєтку, для виміни за все, що лише нам потрібне. В нас є невживана механічна сила й водяна сила. В нас є подостатком безробітних людей, котрі, при помочі відповідньої машинерії, могли б подвоїти нашу теперішню продукцію у короткому часі. — Скільки молодих людей хотіли б осістися й розбудуватися на незаселених землях? І багато з них мають певний досвід на цьому полі. В нас є також лікарі й дентисти з відповідними інструментами й канцеляріями для услуги людий, проте велике число людий терплять від різних хворіб, без лікарської помочі.

Якщоб албертійцям дано до їх розпорядимости додаткових $25.00 місячно, чи не можливо б тоді доставити податковцям річей й услуг цим людям за цей додатковий приход? Якщоб ті з нас, що винні довги, мали досить грошевих білетів, щоб їх виплатити, — чи не продукувалося б більше річей, щоб задоволити домагання людий, за ті гроші, що вони відібрали назад?

Чи зо всім цим майном довкола нас не виглядає непотрібним оподатковувати нас; брати від нас, а давати комусь іншому коли є подостатком всего дати і другому не відбираючи від нікого? Якщо ми застановимося над дійсними фактами то відповідь на кожне питання є — можливо! Наше теперішнє положення є незвичайно дивне! Все є в наших руках лише гроші! — Що нам треба то є контролі грошей.

При правильній контролі грошей, $25.00 дивіденда може бути виплачена, що знищило б недостатки й бідноту. Ціна вижиття може бути знижена; довги можна сплатити, і податки можуть бути скоро й драстично зменшені, а в той сам час, ви можете дістати дороги, мости й інші конечні публичні роботи.

Лише Ви можете дістати правильну контролю грошей. Якщо ми показемо Вам Ваш демократичний обов'язок, як члени демократії, чи тоді сповните свою частину обов'язку? А коли ні то Боже допоможи демократії і цій цивілізації!

(Продовження буде.)

Н. Б. ДЖЕЙМС, СК ПОСОЛ НА ОКРУГУ АКЕЙДІЙ.

Суспільний Кредит

(Що він означає)

Не входячи покищо у трудні й можливо досить неясні технічні вислови, для пересічної людини, щоб обговорити дещо з цього цікавого предмету, поминаючи всякі сухі цифри й різну статистику, яка звичайно замішує уми всяким нашим противникам, а навіть часами й декотрим нашим приклонникам — попробуймо застановитись цей раз над питанням, що якраз суспільний кредит може зробити для звичайного загалу в Алберті?!

Цю розвідку пише чоловік, який вважає себе одним із загалу й є вона написана для пересічного загалу, у пересічній мові, без жадних непотрібних техничностей.

Перше всего ми мусимо потвердити все те, чого не можуть заперечити навіть наші найбільші противники, а це — дійсні й потенційні багацтва цієї провінції. Якщо Ви приглянетеся дійсному стану річей, без жадного опередження, то Ви мусите признати незвичайно великі скарби багацтв, як водяна сила, вугілля, дерево, олива, газ, сіль, різні мінерали, споживчі продукти й нечисленні інші форми багацтв, а додати до всего цього великі засоби людської енергії, яка витрачається надаром під нашою теперішньою системою.

Це є незбиті факти!

А дальше, ми мусимо ствердити ще один факт, якого ніхто не може заперечити:

В нашій провінції є округло сказавши 750,000 людей і багато з них не мають подостатком потрібної поживи для вдержання себе при здоровлю. Це явище є так трагічне, що ми вже доходимо до крайнього стану небезпеки від різних хворіб. І хотяй ми маємо всякі конечні матеріяли для виробу теплого убрання й вигідного обув'я, більшість нашого загалу терпить від гострого зимового клімату, будучи забідно убраний, а багато наших дітей не можуть учащати до шкіл лиш через те, що не мають відповідного убрання для морозу понижче зера. А також, помимо того, що в наших лісах є подостатком дров, щоб огріти навіть цілу Канаду, багато мешканців дрожать через брак тепла довгі зимові місяці.

А ще дальше: Хоч наші ліси є майже невичищимі й ми можемо мати цеглу для збудування добрих домів, для кожної родини в провінції, наші горожане мусять мешкати в ямах і шеках, які самі-собою є ганьбою для цивілізації!

Без ставлення пересадного натиску на цю болючу дійсність, позвольте ще згадати брак білля й накривал до спання, брак найконечніших річей у хаті, кухонного начиння й тисячу й одну річ, що разом повинні творити дім для наших людей, без котрих вони мусять бідити у цій провінції.

Порівняйте тепер ці дві дійсності: Дійсного й потенційного майна є подостатком, і люди, які живуть у крайностях потребують цього майна, але вони не мають права доторкнутись до

(Докінчення на стороні 3-ій)

Дво-тижневі коментування Д. М. Попеля, M.L.A.

РОШЧІЛЬДІВ ПЛАН

Майорко Еиселем Рошчільд, батько дому Рошчільдів, котрий започаткував великий ланцюх банків, найбільшу фінансову імперію яку світ коли бачив, і яка диктувала поліси центральних банків світа від 1870, сказав:

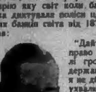

"Дайте мені право контролі грошей в державі, тоді я не дбаю хто ухвалюватиме її закони."

План, який був уложений Майорком Рошчільдом, між іншими, оключав наступні точки:

1. Зобов'язати володарів і провідних політиків визичуванням їм грошей чи їхнім урядам.
2. Перетворити пресу у проституцтво контролюючи її, щоб вона могла служити лише їхнім цілям.
3. Здобути привілеї церков й інших наукових інституцій способом великих даруньків тим інституціям, показуючи себе щирими людьми.
4. Ширити поняття, що така річ як гроші то є велика містерія і її можуть розуміти лише кілька людий.
5. Даючи величезні суми грошей на виборчі кампанії, щоб вибирати тих людей, які будуть їхніми посередниками для дальшої експлуатації широких мас.

І при помочі цього плану їм вдається робити зо всіх націй, релігій, науки, праці — все, що вони лише забажають, а бідний народ мучиться ціле свое життя. Цей метод фінансістів допроваджує цивілізацію до пропасті, але в Алберті загарештувано його і ще можливо спасеться людцтво від "чорної доби", як це вже було в минувшині. — Але тримайтеся єдности й боріться доки не здобудете своєї економічної свободи!

Звичайно державний уряд старає для своїх людий гроші, котрі можна вимінювати. Заступник міністра фінансів у Канаді (В. С. Кларк) каже, що золото є "дігал тендер". Як так, то чому не можливо його дістати?

Все золото, яке є в резерві в Канаді, є перенесене до Бенк оф Кенада, котрий то банок є уповноважений парламентом виплачувати лише друкованими грішми з Бенк оф Кенада лише $20.67 за кожну унцію золота, де в Злучених Державах і Великій Британії те саме золото платиться $35.00 за унцію.

Ось такі ухвали й адміністрація є обчислені на те, щоб змішувати загал і давати заняття партійним адвокатам і Роял Комісії, які складається з партійних приклонників, котрі певно будуть пояснювати ці замотані права так, як це вимагатиме справа тих, що вони їм служать.

Найважливішим обов'язком уряду є доглянути, щоб ніхто не "крав" народного кредиту (грошей) від людей, до котрих той кредит належить. Але місто робити це, федеральний уряд Канади передав нагляд кредиту у приватні руки, котрі примушують кожний провінціяльний уряд і муніципальний робити те саме.

Всякий кредит, який є створений людьми в Канаді, мусить перейти руки приватної власности банку, котрий є контрольований безсовісними грошевими баронами. Іншого способу витворення грошей у Канаді немає. Цих кілька грошевих баронів мають цілковитий монополь творити й контролювати гроші в Канаді. Банкирі є незвичайно прихильні до домініяльного уряду тому, що він служить їм без жадного кошту, як таксатор і колектор, а до того примушує кожний інший уряд робити те саме. Якщоб канадійський загал знав, яка частина податків стягнених із нього йде в кишені фінансових баронів, що кож із них має річний прихід поверх пів мільйона долярів (на що вони не працювали), вони певне взялись би до цієї справи серйозніше.

Ось ці факти є мало знані, але без найменшого сумніву про них буде знати загал, коли ця боротьба, що почалася в Алберті, буде дальше розгорюватись — боротьба між албертійським загалом а федеральним урядом і банкирами. Це є незбитий факт!

Албертійський уряд вже поїний крок проти фінансової монополі й перестав зичити гроші на котрих процент мусить бути заплачений, який приходить із оподаткування людий. Він зменшив процент на бондовім провінціяльним довзі з 5% на 2½%, що значить, що коло 3½ мільйони долярів провінція річно заощаджує. Якщоб провінціяльний уряд хотів би був заплатити цей процент уповні то він був би примушений зачуватись дальше й накладати більші податки на людий.

Теперішний албертійський уряд є перший, що міг зменшити провінціяльний довг. Цього року довг є зменшений на $734,000.00. Довгу Алберти остається коло $170,000,000.00, на якім коли б заплатити повний процент виносило б коло $8,062,500.00 річно, або половину всего гроша, який провінція збирає у формі всіх податків щороку.

Ось і не диво, що бондголдери, банкирі, преса й їхні приятелі й агенти гавкають! Вони хотіли б діставати повні проценти й "фунт людського мяса."

ЧОМУ ПОДАТКИ?

Чому платимо податки? — А тому, що під цією старою системою ви є примушені платити. Вам сказано, що ви мусите платити податки, щоб цивільні, мілітарні й інші услуги були можливі. Однак фабриканти й фармері можуть продукувати всего подостатком, для всіх, якщоб вони мали гроші для передания річей тим, що їх потребують.

Вам представляють справу в той спосіб, що коли ви хочете дати допомогу Павлові, котрий є без роботи, ви мусите оподаткувати Петра, котрий бере $2,000.00 річно, або іншими словами — його муситься вкрасти! Але це є глупство, бо коли оподаткуємо Петра йому лишається менше покупної сили й він купує менше. Навіть, коли б гроші, які є сколектовані від нього, в формі податків, були прямо передані Павлові, він не мігби купити ними річей, котрих Петро не купив. Павло купив би дещо, що лишилось і що Петро вже не міг купити (тому, що від нього забрано гроші в формі податків), й знова річі лишились би, як "надпродукція".

Податки здобувають костумерів для тих, що визичують гроші (грошеві барони, банки, і т. д.). Пробуймо не бути костумерами фінансістів, але будьмо костумерами індустрії. Такої річи, як податок цілком не потрібно.

Ми бачимо, що продукцію здержують, а продукти нищать. 4,375,000,000 фунтів бразильської кави висипано в море; 11,000,000 акрів лняного засіву приорано в 1933 р. в Злучених Державах; 6,000,000 безрог забито й викинено в Злучених Державах в 1936; 60,000 овець в Аргентині вбито й спалено в 1933; спалено насіння в Кенсас, Злуч. Держ., і т.д. і т.д., коли ми бачимо, що з другої сторони мільйони людий гинуть із браку поживи. Світовий Комітет від допомоги сказав, що в 1934, коло 2,400,000 людий згинуло з голоду, а 12,000 відібрали собі життя. В цей самий час знищено 1,000,000 вагонів збіжжя; 267,000 вагонів кави; 55,000,000 фунтів цукру; 5,000,000 фунтів рижу і 100,000,000 фунтів мяса. Чи справедливо є обороняти таку систему, або чи повинен народ мати доступ уживати згадані річи місто їх нищити? — Ви виберайте! Спільними силами домагайтеся того чого ви хочете, а певно дістанете! Піддержуйте Суспільний Кредит!

УРЯД ПЛАНУЄ ПЕРЕБРАТИ ВИДАТКИ ПАРАЛІЖУ

Провінціяльний департмент здоровля підготовляє план після котрого за вилічення паралїжу (інфентайл паралїсе) буде платити провінція, так як це недавно провінція Алберта перебрала на себе видатки сухіт.

Із тої причини, що параліж є заразлива хвороба й часто лишає по собі сталі наслідки каліцтва, уряд є тої опінії, що ця справа повинна бути громадською й повинен поносити кошти її загал, щоб тягар не спадав на саму родину даної каліки. Це, певна річ, є добрим кроком провінціяльного уряду.

Сподіємось, що держава перебере все лікування на себе протягом певного часу, до чого остаточно мусить прийти.

Суспільний Кредит

(Продовження зо сторони 2-гої)

нього. Чи ж не є це божевілля?! Ні, нам сказано, що то є та дивота, яку звуть "саунд бизнес". Отже, це є сьогоднішнє положення, яке Ейбергартів уряд хоче направити.

А, як же це?

А прямо: 1. Дати своїм людям доступ до багацтв у провінції.

2. Перетворити наше потенційне майно в дійсне багацтво.

В який же спосіб?

1. Виплачуванням місячної дивіденди кожному дорослому горожанинові в сумі $25.00 місячно.
2. Видавати гроші, щоб дати приступ нашим людям до вічевних ресурсів нашої провінції, й давати зайняття всім нашим горожанам у корисній праці наскільки вони бажають.
3. Одержати низчу ціну вижиття способом введення в життя правильні й справедливі ціни.

Візьмім перше: Що в цьому питанні дійсно можна зробити?

Отже, візьміть Вашу власну справу, або Вашу власну околицю. Перейдіть лише через ту лісту, яку я Вам подав; перечисліть ті річи, яких Вам конечно треба, а яких Ви не можете набути, як пожива, опал, убрання, обув'я, біля, накривало, доми, конечні ліжка, крісла, кухонне начиння і т. і., що зуживається й Ви не можете набути нового на його місце. Постарайтеся, щоб Ваші уяви майже не спинялись! Прямо неможливо уявити собі забагато, що Ви й Ваші сусіди можете мати, коли б нам дозволили виконати наші плани.

Що ж ограничує Ваше домашнє життя й життя Вашої околиці тепер? Чи місячна дивіденда не запобігла б Вашому лихові? Певна річ, що Ви признаєте, що такі Фармері, робітники, склепарі, механіки, котра лінія Ваша не була б, всі почали б жити іншим життям, вищим рівнем, вільні від крайньої нужди, — а що найважливіше — вільні від страху й гризоти.

Чи можна це зробити?

Це робили роками. Дивіденди, Ваші дивіденди, склались із нієї провінції кольосальною скількістю роками. Ми лише підкреслюємо, що люди, котрі продукують і розподілюють це майно, разом із тими, що услуговують продуцентів, і тих, що розподілюють його у границях нашої провінції, повинні мати подостатком усего, що вони лише продукують. Ми не потребуємо забирати нічого від нікого, на це немає потреби, бо є подостатком для всіх.

Наступне питання є найголовніше: **Чи Ви хочете всего цього?** Це Ви самі повинні відповісти. Не дозвольте, щоб другі, яких інтереси є противлежні Вашим, відповідали за Вас.

А дальше питання заледви потребує відповіди. Наша могутня водяна сила до сьогодні стоїть майже спинена; наші прекрасні резерви лісів; наші збіжжя; наші копальні; наша олива й газ; наша смола й інші невичислимі ресурси, які лежать нерухомі тепер, будуть розподілені для користи людий.

Можливості є майже неограничені й майже понад наші уяви. Чи можете Ви представити собі цю провінцію під новою системою? — Прекрасні дороги, що провадитимуть тут, там і всюди, до містів, літних резортів і парків, відкриваючи наші незрівнанні види, для наших горожан і туристів; жива торговля у наших околицях, містечках і містах; вигідні доми; добре накормлені й убрані люди, щасливі, вдоволені й вільні від страху й гризоти — все це здобуте повним використанням достаточного матеріялу, що є для нашої розпорядимости, тут у нашій провінції.

То майже непростиме, що ввесь цей маєток, з цими можливими домами, можливою поживою, убранням, захистом, вигодами, а навіть люксусами, тут у наших власних границях, — все чекає, щоб ми вживали його, а ми спокійно терпимо браку, який нищив нас і диктував нам аж дотепер.

Це знова є положення, яке Ейбергартів Суспільно-Кредитовий уряд пропонує направити. Дотепер загал припускав собі, що ціла справа вимагала якогось там містеричного фінансового **кредиту**, котрого ми не мали, щоб змінити це положення. Що ця містерична річ є контрольована якоюсь дивною силою, і нам казали вірити, що право видавати й контролювати кредит є дане Богом лиш декому. І тому ми думали, що ми мусимо дістати цього сотворіння королівське потвердження (і дорого платили за нього) заки ми відважилися вжити своє власне майно й годувати й убирати свої власні люди, і ми почувались вдячні цій силі, коли вона позволила нам бути найнятими, як слуги, тоді, коли вони вироблялі наші скарби й забирали всі дивіденди.

Але недавно ми винайшли, що цей фінансовий кредит має лише одну підставу — НАШЕ майно. Без нашого майна, народнього майна, не може бути фінансового кредиту, і ми рішили, що в будучності, ми будемо контролювати й вживати свій власний кредит, опертий на **нашому** власному маєтку, для користи **наших** людий, тут в Алберті.

Ось маєте цілу проблему. Це є все, про що чуємо всяке "гулабалу". Це означає те, що ми **мусимо** мати контролю **нашого** власного дійсного й фінансового кредиту в Алберті. Коли буде це, то всі інші блага й користи льогічно прийдуть, без жадних труднощей. Це є те, чого ми домагаємося! Це є те, що група банкирів і домініяльний уряд каже, що ми **не будемо мати. — Так буде, як рішете Ви, — ЛЮДИ!**

ПЕВНО, ЩО ПОСОЛ ПОПІЛЬ ВИГРАВ СВОЮ СПРАВУ НА АПЕЛЯЦІЙНОМУ СУДІ!

Звертають нам увагу кількох людий з околиць, що велике число загалу в Алберті не знає, що п. Попіль, молодий український посол на округу Сторджен, виграв судову справу на апеляційному суді ще в жовтні, в яку його було втягнено.

По розсліджені справи три судді апеляційного суду пізнали, що п. Попіль невинен і йому звернено $50.00, які він заплатив був як кару на малому суді.

Цікаво є одне, що українська преса розписалася була досить широко, коли п. Попіль програв був справу на першому суді, але коли він виграв то заледви десь у кутику про це було згадано так, що й багато людий не знали, чим остаточно справа закінчилась. — Тому лише пригадуємо цю справу.

ЧИ В ВАШІЙ ОКОЛИЦІ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ БУДЬЯКЕ ПІДПРИЄМСТВО НА ПОМІЧ ЦЬОМУ ОДИНОКОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬНО КРЕДИТОВОМУ ЧАСОПИСУ В КАНАДІ?

Карта на передплату

Висилаючи передплату на цей часопис СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ виповніть цю карту й вашліть до:

THE SOCIAL CREDIT PUBLISHERS
10630 - 98 Street -:- Edmonton, Alberta

В залученню посилаю $1.00 як річну передплату на український часопис Суспільного Кредиту. Часопис прошу висилати на адресу:

Імя й назвиско ....

Пошта ...., Провінція..........

ДОПИСИ

Далф, Алберта.

СХАМЕНІТЬСЯ ПАНИ!

У краю хлоп ставав хрунем
За кавалок ковбаси,
Давав голос і молився
"Отче наш і же єси".
А в Канаді, в вільнім краю,
Де є воля свобода,
І тут Іван лиже пана,
Щоб йно була ковбаса.
Видно, що й тут, у новім краю,
Не звелися Івани,
Хоч бідний хлоп, дери-штаньга,
То все лізе між пани.

Так, бачите, було в Галичині 30 літ тому, що пани купували в селянів голоси за чарку горівки і кавалок ковбаси, але це в таких, що не знали ні бе ні ме... Це були слуги й раби, що при їхній помочі вони вигравали вибори. З ругої сторони думаючі селяне назвали таких рабів панськими хрунями, якими й справді були. Таке було колись і під деяким оглядом таке є й тут сьогодні в Канаді. Сьогодні бачимо, що й між учениими українцями, в цім новім краю по містах у нашій провінції Алберті, в часі боротьби бідних із багачами, в часі, коли рішається доля бідного тяжкопрацюючого населення з кровопійцями, знаходяться такі одиниці, що за всяку ціну помагають фінансистам здерти послідну сорочку з плечей бідного. Вони помагають фінансистам, а не бідним. Чи ж це не те саме, що було в Галичині колись? На превеликий жаль бачимо, що наш народ ще не вирис із хрунівства, чим занимався колись тим і займається тепер. І чи це не великий поступ, що в нас все дивляться за коритом для себе!

Від часу, як почалась боротьба СК уряду з галапасами, в обороні покривджених то й українці не остались позаду, але не всі. Здибалися одиниці, що кинули себе в огонь боронити — кого? — Капітал! Боронять крокодилів, які чигають на фармерську працю і жиють нею десятки літ, і таких то українські деякі одиниці обороняють в Алберті. Аж на радіо відважились говорити в обороні "Піплз Лїг". І чи ще не глупство боронити тих, що очі бідним випірають злобою, і чи це не честь, не повага, для таких великих людий дати себе вжити за знаряд фінансістам?! Це так виглядає наче б вівця забігла між вовки і блеяла до своїх товаришок, що вовки є їх приятелі. Українські одиниці, котрі йдуть на службу визискувачам, проти своїх братів чорноробів, з яких вони живуть, зачислюють це до великої патріотичної роботи й приписують собі, що вони є великі проводарі народу. Треба вірити, що український загал їм за це відплатиться; добре, що вони показались хто вони є.

Я спитаю панів із "Піплз Лїг", чи одиниці з Піплз Лїг коли зробили що в користь фармера чи робітника? Та ж ці самі одиниці були при владі в провінції Алберті аж до 1935 року під іншими партіями, і куди вони завели Алберту? Завели її в страшний довг навіть за добрих часів, чого албертійці вже дальше нести не годні. Де обіцянки цих старих партій від 1905 року, від коли сформувано провінцію Алберту? Вони помагали фінансовим інституціям забирати фармерську працю за дурно. Фармер не годен навіть був купити пачки тютюну за свою ціло-річну працю, а все віддавав даром галапасам, а сам чекав знову цілий рік з надією на краще. Чому мають користати все ті, що ні сіють ні орють? Коли фармерів роками рабували, де Ви тоді були панови, що так Вас почала боліти справа загалу тепер? Навіть не було про Вас чути тоді, чи Ви були на Марсі, чи де?

Але коли Ейбергарт каже фінансистам віддати фармерам хоч частину їхньої праці то галапаси підняли "рейвах" мов на зуби й давай шукати собі таких як Ви до помочі, щоб помогти їм репетувати на той уряд, що став в обороні фармера. І чи ж Вам не сором, вибранці українські? Чи ж не краще стояти в рядах тих, що Вас годують? І чи ж Вам не шкода тих, що в поті чола працюють на дармоїдів?

Та з одного ми раді: що знаємо з ким маємо до діла.

А до Вас, Шановні Читачі, СК, скажу: гоніть із поміж себе таких панів із "Піплз Лїг". Ми всі твердо стіймо при теперішньому урядові до кінця, а певна побіда буде по нашій стороні! Ганьба тим, що виступають проти нас, а честь тим борцям, що працюють в цілі поліпшення положення загалу. Витримаймо до кінця! Помагаймо українському часописові СК, щоб він міг інформувати нас, що діється. Нехай наші українські околиці відіграють представлення, або устроють забаву на поміч цьому одинокому часописові Суспільного Кредиту в українській мові.

За одне можемо бути певні! —що наш уряд не допустить дерунів, щоб вони далі відбирали від нас послідний кусник хліба, а плекали свої великі животи.

Д. КЕЙВАН.

Веселон, Алберта.

ВІДВІДАЛИ НАШУ ОКОЛИЦЮ

Вечером 23-го листопада околиця Красногора витала у себе двох визначних працівників на народнім полі, іменно: пп. Попеля і Глинку, які час-від-часу обіжджають українські та чужинецькі околиці виголошуючі цінні відчити, яких число в нашій Красногорі припало 66-те.

Треба подивляти таку щирість п. Попеля і п. Глинки до свого українського народа між якими вони роблять свою обїздку сотками віддалених миль від своїх домів не зважаючи на те, що часами приходиться їм переходити пішки з місця на місце, як то неодному бесідникові вже лучалося підчас своїх обїздок, головно тоді, коли фармері заняті своїми роботами.

Надзвичайно інтересно було почути відчитів цих двох молодих людий, які то так щиро пояснювали фармерам про роботу нашого уряду, про труднощі й перешкоди з якими уряд стрічається та про стремління уряду.

П-н Глинка пояснював усякі упередження опозиційних сторін до теперішнього нашого уряду, згадуючи також засуд одного СК посла і їхнього дорадника Павела, якого засуджено на 6 місячну тюрму. Це нагадує нам галицько-ляцький та московський лад. — Івана Франка за написання пісні "Непора" засудили ляхи на три-місячну тюрму, а Шевченка який також описував у своїх віршах кріпацьке рабство засудив російський кнут на 10 років тюрми з депортацією на Кавказ. Подібно поступили й у нашій Канаді з послом Анвином і Павелом, бо за летючки карають "гард лейбором", а карають тому, щоб загал задержати при старім ладу, бо для старих партій не є вистарчаюче, що фармер і робітник устелив своїми кістками кожну милю залізної дороги від океану до океану. Фармер із робітником покопали по містах всякі "дічи", для міствих вигод; він також ліве у підземелля — добуває вугіль для міствих вигод. З бігом часу той фармер і робітник повирубували предвічні ліси, у яких півстоліття тому назад панувала всяка звірина. Сьогодні в Канаді є 10 коштовних парламентів, якими управляє ніхто інший як кілька фінансистів. Для фармера вистарчать недостатки, а для робітника за його працю "суп кічен". Фармер коли навіть намолотить трохи тої пшенички то фінансисти задармо заберуть. Той самий фармер мусить ладувати свою родину й свої "здобутки" й забератися Бог зна куди близько наших сусідів ескімосів, а 40-річна праця пропадає, заберуть її кілька фінансистів. І так воно йде — одні дістають дивіденди, а маси шукають за куском хліба

Вп. п. Глинка:

Прошу уділити місця на цю мою писанину і помістити в черговім числі Вашої газети за згори щиро дякую.

Кріпіться на дальше тим українським духом з яким я бачив Вас у нашій Красногорі.

З поважанням,
І. М. Романюк.

КАНАДІЙСЬКІ ФЕДЕРАЛЬНІ ВИБОРИ ПРЕДСКАЗАНІ НА НАСТУПНИЙ РІК

Під вище-наведеним наголовком появилась новинка в американському тижневику "Чікаго Геральд" із 12-го грудня. Сказано, що політичні обставини в Канаді є сприятливі домініяльному урядові, тому безпечно було б випробувати свою силу. І хотяй премієр Кінг заперечує можливість такого кроку, обсерватори, які пильно приглядаються положенні, не хотять йому вірити.

Новинка каже:

"Предбачуємо, що федеральні вибори в літі 1938 відбудуться після побіди премієра Гепборна в Онтаріо минувшого жовтня.

"П'ять років адміністрації премієра Кінга кінчаться аж у 1940 році, однак загальне переконання існує, що він пробуватиме одержати новий мандат у 1939 р. А головно тому, що політичний барометер зазначує "не але", федеральний уряд може дуже легко вискочити дванадцять місяців скорше.

"Премієр Кінг заперечив згадані натяки щодо виборів у 1938 р., і сказав, що не має жадної причини на це, та що, він вірить, що канадійський загал хоче бачити, щоб теперішній уряд так довго залишився поки лише зможе. Все ж таки різні обсерватори не беруть серйозно премієрових Кінгових слів.

"Від 1930 р. до 1936 кожний уряд в Канаді (кромі Алберти —Ред.) зостав побитий лібералами головно через депресію. Цього року — три федеральні уряди: уряд Т. Д. Патюли, в Брітіш Ко.; уряд Ангаса Мекдоналда, в Новій Шкоції; й уряд Мічела Гепборна, в Онтаріо, стали вибрані другий раз.

"Аргумент за передвчасними виборами в 1938 р. був би ще скількіщий якщоб Вд. С. А. Даннінг, міністер фінансу, зміг би представити збалянсуваний бюжет на наступній сесії. Минувшої сесії він предсказував 50 мільйонів долярів дефіситу за урядовий рік кінчаючись марта 31, але від того часу обставини значно поправились і державні приходи збільшилися до тої міри, що є можливість, що приходи можуть навіть зрівноважити розходи, включаючи $40,000,000 недобору Сіонарської Залізниці.

"Ще один аргумент, що піддержує можливість скорих виборів є те, що лібералі дали б менше часу консерватам для кампанії. Консервативна партія під цей час не є усталена щодо її програми головно через причину вагань щодо її провідника, а це, на випадок коли б Р. Б. Бенет уступив".

Ось так говорить Чікаго Геральд, але в нашій опінії положення домініяльного уряду є дуже неясне й критичне. Найважливіщою проблемою під цей час є конституційна криза. Факт є, що цього питання чимбудь позбути не можливо; треба полагодити його як слід. Завважуємо також, що премієр Кінг планує державну асекурацію від безробіття, що безпечно є передвиборчим кроком.

Підносимо на цьому місці лише натяк: Що роблять українці під оглядом приготовчої роботи, щодо наступних федеральних виборів, безогляду на те, коли б вони не мали відбутися?! Чи дійсно українці не будуть мати ані одного посла в Оттаві? Ось треба над цим застановитись, щоб опісля ми не зсували вини на когось іншого.

МКГІР ПУСТИВСЯ ПОМЕЖИ ДОЩ

Один із здібніщих канадійських політиків й економістів, Джері МкГір, одного разу майор Ванкувер, а тепер ліберальний посол в Ванкувер до Оттави, через кілька років проявляв незвичайну здібність і був один із найпопулярніших політиків у Канаді. Він навіть написав між іншими, одну цінну книжку про необхідність зміни грошевої системи в Канаді і був пропагатором тої ідеї через довші роки. Його агресивність і погляд на згадану справу здобули йому популярність серед різних верств канадійського населення й його чекала певне більша політична карієра, як та яку він осягнув сьогодні.

П-н МкГір останніми двома роками значно змінився, й читаючи його вислови на деякі справи, трудно пізнати що то той самий реформатор.

Лише який тиждень тому, як п. МкГір переїздив Калгари, їдучи до Оттави, висловлювався про положення в Алберті досить неясно й незовсім щиро. Він сказав між іншим, що Алберта мусить усвідомити собі скорше чи пізніше, що провінція має ограничені урядові права, й може ввести в життя лише ті реформи, на котрі згодяться другі провінції і домінія, як цілість."

Він дальше збував такими пустими словами як: "Алберта є таке красне місце, з таким гарним кліматом, з такими красними людьми, що справи в короткому часі певне вирівняються." Ці слова самі-собою не кажуть абсолютно нічого.

"Реформа, котра є необхідна для цілої держави не може бути успішною в одній провінції, так довго, доки інші провінції не приймуть її, не будуть її піддержувати. Тут мусить бути державна зміна піддержана публичною опінією", сказав п. МкГір. — Та коли ті другі провінції, що тепер живуть коштом Алберти, змінять свою опінію п. МкГір не сказав.

Одним словом, п. МкГір виглядає нам "не свій", не той реформатор що був.

ФРАНКУР ВИГРАВ ВИБОРИ В КВЕБЕКУ

В домініяльних доповнюючих виборах у Лотбітнер, Квебек, вийшов побідником Джосеф Франкур, ліберальний кандидат Франкур і Пал Бучард були одинокі два кандидати у змаганні за домініяльне крісло в Лотбінер, котре занимав Дж. А. Вервил, ліберал, що недавно помер. П-н Франкур був одного разу провінціяльним кабінетовим міністром і спікером у роках 1919-26. Міністром праць він був від 1930-36 і зрезигнував разом із урядом Тешера в 1936. Він також програв був у виборах цього самого року, коли премієрова Дюплесіова "Юніон Національ" партія докінчила 40 років ліберального правління в Квебеку.

П-н Бучард є молодий видавець тижневика в місті Квебеку; він кандитував на білет незалежного націоналіста. Молодий Бучард опірався на точці "Не треба війни, не треба узброювати Канади, а треба більшої автономії для Квебеку." Ліберальний кандидат піддержував потребу узброїння і тд.

Під цей час у домініяльному парламенті дальше остається: 178 лібералів, 39 консерватів, 17 Суспільно-кредитовців, 7 ССФ, 1 незалежний, 1 "реконструкшин". 1 ЮФАО, і одне порожне крісло, разом — 245.

ПРЕМІЄР КІНГ КАЖЕ, ЩО ЛІБЕРАЛИ РЕПРЕЗЕНТУЮТЬ НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЧУТТЯ КАНАДИ

Висловлюючи свій погляд на вислід доповнюючих виборів у Лотбітнер, де ліберал виграв, премієр Кінг відважився сказати, що згадана ліберальна побіда означає, що ліберальна партія є висловом почуття канадійського населення.

Ернест Ля Пойнт сказав, що вислід виборів у Лотбітнер показує, що Канада є за відповідним узброїнням.

ЩЕ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПОБІЛЬШЕНИХ ШКІЛЬНИХ ДИСТРИКТІВ

Коло десять делегатів із Голден дистрікту відвідали премієра й протестували проти введення в життя "ларджь скул юнитс". Делегація опіралась на тім, що цей новий план побільшить податки. Також сказано було, що льокальні трости втратять свій авторитет.

В опінії згаданих делегатів краще було б, коли б уряд занехав цей план покищо.

До тепер є коло 22 дистріктів, що вже функціонують.

Др. Іван Лесик
дентист
403 - 4 Moser-Ryder Building, 101 Street
Edmonton -:- Alberta
—— Телефони ——
Офісу 27442 — Рез. 82502

Др. Йосиф Мегас
Оператор, Лікар, Акушер
і лічить венеричні недуги.
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.
10184a - 101 ST., EDMONTON
Suite 207 Kitchen Blk. Phone 26645

—ТЕЛЕФОНИ—
Офісу 21313 Рез. 32514
S. A. G. BARNES
загальний агент від Асекурацій, — від огню, на життя, на випадки й каліцтва, слабість й авта.
Продає бонди—дає поради в фінансових справах і т. і.
Офіс: 501-2-3 Agency Bldg.
10057 Jasper Avenue
EDMONTON -:- ALBERTA

ЧИ ВИ ХОЧЕТЕ, ЩОБ ЧАСОПИС "СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ" ВИХОДИВ ТОЧНО Й СТАЛО?

(Продовження зо сторони 1-ої)

Попеля, який трохи помагав фінансово до минувшої весни, і десять доларової помочі посла Чарлі Голдера, з округи Ст. Алберт, ніхто інший не дав ані одного цента.

Треба здати собі справу, що видавання часопису не є легка річ, а ще й без грошей. Це навіть стверджує факт, що ніхто з українців не відважився видавати політичного часопису в Алберті до тепер кромі нас, хоч були й посли і інші здібні люди.

Не вважаємо за відповідне самі писати про щирі старання видавців й редактора цього часопису видавати його стало. Всю роботу, яка звязана з редагуванням і видаванням цього часопису, сповняє самий видавець, в додатку до виголошення 84 суспільно-кредитових відчитів в Алберті від весни. Кошти поїздок видавець завсіди покривав самий із зборок на своїх відчитах, що часами коштувало навіть 6 доларів поїхати на один мітінг. Вистарчить почислити пересічно кошти звязані з кожним мітінгом по 3 долари, і можна обчити, що це помогло б заплатити за кілька чисел часопису. А знову, не їхати, то не буде ще й тільки. Однак, все остаточно направилося й часопис буде виходити стало й на час, якщо український загал виконає свою частину обов'язку. Треба пам'ятати одно, що нікому не ходить більше, щоб видавати часопис стало, як самому видавцеві, бо він вложив у видавання його масу грошей і праці, тому ті передплатники, що стало не діставали часопису, хай зрозуміють наше положення.

Чи варта що ті Суспільно Кредитові промови, що видавець виголошував хай оцінюють самі слухачі, але видавець нераз пішки ходив у морозі понижче зера 20 степенів, щоб не звести людей і відбути мітінг.

На цьому місці почуваємось до обов'язку висловити свою подяку п. В. Дорошеві і п. П. Мітенкові, з Едмонтону, що помогли видавцеві СК відбувати мітінги. П-и Дорош в Мондер, Олеськів, Рос Крік й Едмонтоні; п. Мітенко в Чипмен, Гілярд, Броди, Подоля і Едмонтон.

Одже, щоб часопис від тепер виходив на час і стало, Видавництво "Суспільного Кредиту" звертається до кожної суспільно-кредитової групи, серед українців, щоб вона зібрала 2 передплаті на місяць на "Суспільний Кредит", що побільшить число передплатників і уможливить видавання часопису без жадного труду. Якщо група не збере дві передплаті на місяць, то вона може устроїти чайний вечерок, представлення, розігравку якоїсь річи, або забаву на цю саму ціль.

Треба виробити плян і триматись того пляну і тоді, будьте певні, що англійці будуть дивуватись, що ми годні розбудувати часопис, і певне будуть з нами краще числитися.

Просимо 50 із наступно поданих 80 груп повідомити Видавництво, чи вони згідні із таким добровільним зобов'язанням себе збирати по 2 передплаті що місяця з 1938 році і висилати їх що першого кожного місяця до редакції. Про всі групи ми не знаємо, або не знаємо всіх їх назв, тому звертаємось і до тих нам незнаних груп, писати до нас, щоб затягнути їх на ту лісту, що не лише словами хотять часопису, але й ділами.

Ті групи, що зголоситься на цю пропозицію подамо в черговім числі цього часопису.

1. Мондер, 2. Смоки Лейк, 3. Броди школа, 4. Станіслав, 5. Чипмен, 6. Во, 7. Федора, 8. Барич, 9. Тофілд, 10. Новий Київ, 11. Делф, 12. Лаймстави, 13. Васкетено, 14. Ст Майкал, 15. Гілярд, 16. Подоля, 17. Скаро, 18. Пено, 19. Ліпьор, 20. Тудор, 21. Редвотер, 22. Радвей, 23. Олдорена, 24. Калмар, 25. Бюфорд, 26. Мартин Сентер, 27. Егремонт, 28. Торгілд, 29. Візел Крік, 30. Дарлінг, 31. Беліс, 32. Спедден, 33. Вілна, 34. Вегревил, 35. Коломия, 36. Олеськів, 37. Гийт, 38. Іленд, 39. Голден, 40. Драгоманів, 41. Коперніє, 42. Равнд Гил, 43. Дервент, 44. Мирнам, 45. Петфайндер, 46. Слава, 47. Прут, 48. Спрінг Крік, 49. Красногора, 50. Бовален, 51. Мусідора, 52. Вилингдон, 53. Ту Гілз, 54. Гейрі Гіл, 55. Торабі, 56. Етелберт, Ман., 57. Фішінг Ривер, Ман., 58. Ендрю, 59. Кравіз, 60. Брудергайм, 61. Девджерлей, 62. Глендон, 63. Бросо, 64. Мирославна, 65. Іннісфрі, 66. Левой, 67. Ренферлі, 68. Кагіян, 69. Снятин, 70. Вагстео, 71. Васел, 72. Кейленд, 73. Владимір, 74. Січ, 75. Шандро, 76. Пакан, 77. Роял Парк, 78. Піт, 79. Варвік, 80. Гей Лейк.

КАНАДА ПОТРЕБУЄ РЕФОРМИ

Щораз сильніще обзиваються з усіх сторін Канади голоси за широкими реформами. Висловлюються за реформами не лише ті, котрі на своїй шкірі відчувають недомагання і переставрілість капіталістичної системи, але також ті, котрим вона дає всі блага і привілеї. Кождий мусить признати, що реформаторський запал навіть консерватиної частини канадійської суспільности викликала в великій мірі акція нашого преміера Ейбергарта, котрий не дивлячися на жадні перешкоди почав і дальше веде ту акцію. Подаємо кілька голосів, котрі характеризують ширину реформаторських намагань.

Едмонтонські безробітні за державну асекурацію від безробіття

Едмонтонське товариство безробітних на своїому мітінгу ухвалило голосами всіх своїх членів резолюцію, якою вповні піддержує заходи преміера Мекензі Кінга створити федеральну систему асекурації від безробіття і жадає як найскоршого впровадження її в життя. Що резолюцію передано міській раді Едмонтону, яка поробивши невеличкі зміни піддержала її своїм авторитетом.

Як відомо, акція преміера Мекензі Кінга почалася перед кількома місяцями, але до переведення федеральної асекурації від безробіття потрібно зміни Бритиш Норд Америка Акту. Федеральний уряд вже звернувся в цій справі до британського кабінету.

ВЗЯТО 1,754 ПОЛІЦІЯНТІВ ДО Р.С.М.П.

Між 1932-35 роками, Роял Кенейдіен Мовнтед поліція взяла 1,754 поліціянтів до свойого "форсу", що включає 746 поліціянтів перебрано від провінцій; 23 із цих є саржою.

Під цей час у домінії є поверх 2,700 поліціянтів, з того 93 занимають позиції саржі. Це розуміється не включає поліції жадного міста.

ПОГЛЯД ФІНАНСІСТІВ

Пише Чікаго Геральд із 18 грудня, що Канадійські власти пильно слідять за поступком фашистівського руху головно у Квебеку й Алберті. Сказано дальше, що департмент справедливості в Оттаві є приготуваний задушити всяку радикальну акцію в згаданих провінціях.

"В Квебеку национал організація має 80,000 членів, котрих вона вправляє кілька разів на тиждень", каже цей часопис.

"В Алберті", сказано дальше, "уряд преміера Ейбергарта є і комуністичний і фашистівський, хоч Ейбергарт самий є релігійним основником, котрий передає через радіо тижневі релігійні програми — його суспільно-кредитові поліси виглядають для критиканів, як марксистські."

Дальше висловлено погляд, що пресовий албертійський акт, котрий пішов перед Супрім Корт оф Кенада до вирішення мав би бути фашистівський у своїй засаді.

Та всі ці погляди фінансістів не видержують найлекшої критики!

ТІ, ЩО ПОМАГАЮТЬ ЧАСОПИСОВИ "СК" СКЛАДАЮТЬ НА ПРЕСФОНД

БРОДИ ШКОЛА (Мондер)

По 50 цт.: І. Т. Воробець, Григорій Сірацький; по 25 цт.: Олекса Лесюк, Никола Лесюк, В. Гулевич, Йосиф Гуліновський, М. Воробець, Г. Ф. Побран, С. І. Якубець, П. П. Хміляр; по 15 цт.: А. Бродзяк, І. Якубець; по 10 ц.: М. Сірацький, Д. Дацюк, І. Шміхура.

Разом $3.60

МУСІДОРА, АЛБЕРТА

По 25 цт.: Д. Гнидик, п-на Анна Лисаковська; по 15 цт.: Д. Вольський; по 10 цт.: В. Ф. Ільків.

Разом .... 75ц.

ЛАЙМСТОВН (Родеф)

По 25 ц.: М. Івасюк, П. Стельмах, Василь Мельник, І. Стельмах, І. Івасюк, І. Лучка, Митро Гавриленко, Ком. Семенюк; по 15 цт.: М. Щур; по 10 цт.: В. Скульський, І. Івасюк, В. Щур, І. Щур.

Разом $2.55

МОРКЕМБ, АЛБЕРТА

По $1.00: Леон Бойда; по 50 цт.: М. Григоряк, П. Хміляр; по 25 цт.: І. Рудик, С. Демків, К. Бойчук; по 20 цт.: І. Бігус.

Разом $2.95

СТАНІСЛАВ ШКОЛА (Мондер)

По 25 цт.: В. Дембіцький, О. Чорний, Н. Самотюк, В. Носельський, І. Середяк, П. Ворощук, І. Самотюк, Г. Онищук, А. Кучеровський; по 10 цт.: С. Гулевич, П. Хміляр, В. Хлібецький, Ф. Хміляр, П. Самотюк; по 5 цт.: В. Орилецький.

Разом $2.80

КРАСНОГОРА (в околиці Мирнам)

По 50 цт.: Дмитро Чапельський (з Мирнам); по 25 цт.: П. Биднарський, М. Місик, П. Вричук, Ф. Паньків, І. Чапельський, І. Соловій, І. Франко; по 10 цт.: І. Семенюк, Ф. Буський, О. Якимець, С. Франко, Ф. Степанюк.

Разом $2.75

СКАРО, АЛБЕРТА

По $1.00: Джосеф Волянський; по 50 цт.: Н. Волянський, М. Маланич, І. Кутний, П. Д. Скіцко, С. Гурба; по 25 цт.: І. Гудзян.

Разом $3.75

ГЕМЛИН, АЛБЕРТА

По 50 цт.: Григорій Стасюк.

ЧИПМЕН, АЛБЕРТА

По 50 цт.: Олекса Кудрик, С. Траленко, А. Ахтимічук, В. Шарун.

Разом $2.00

ЛІСЬОР, АЛБЕРТА

По 50 цт.: П-ина Д. Байдужа, п-на Ксеня Пасічний; по 25 цт.: Володимир Жовнір, Павло Козяк, Григорій Козяк, Іван Заіло, Ф. Гурко, І. Турко, В. Латка; по 10 цт.: Т. Заіло, Н. Петрук, А. Гарасим, П. Котиляк, Н. Сепа (Васкетена); по 5 цт.: П. Грицунь, А. Латка.

Разом $3.35

ГІЛЯРД, АЛБЕРТА

По 50 цт.: М. Петрій; по 30 цт.: Л. І. Майко; по 25 цт.: І. І. Козак, В. Савчук, П. Бабій, В. Макаль, Т. Козяк, В. Ружицький, В. В. (Від Приятеля), І. Гач, С. Віленський, Я. Томашевський, Ф. Василик, п-на Марійка Онуфреїв, Іван Цикалюк, М. Луцик, Й. Флаша, Г. Лесюк, Я. Цикалюк; по 20 цт.: А. Богданський, П. Козак; по 15 цт.: М. Цикалюк, М. Дідух, П. Я. Цикалюк; по 10 цт.: В. Дідух, М. М. Козаченко, Н. Голейчук, В. Качар, п-ні М. Цикалюк, С. Ружицький, Й. О. Най.

Разом $6.85

ПЕТФАЙНДЕР, АЛБЕРТА

По 25 цт.: В. Мельник, П. Макогоник, Т. Пліщка, С. Мельник, М. Саварин, П. Підручний, П. Яцій.

Разом $1.75

НОВИЙ КИЇВ

Від Суспільно Кредитової Групи в Новім Київі $2.00; по $1.50: М. Яремцьо; по 25 цт.: В. Савчук, Н. Кілярчук, М. Кітлярчук, Н. Юськів, Й. Кілик, Н. Кілик, Т. Й. Горон, Й. Кітлярчук, Д. Марчак, Ф. Семенюк, Е. Дегіл, Й. Кіселевич, М. Сопів, С. Клемера, Й. Горон, В. Іващук, М. Бусько, А. Якимець, С. Кіселевич; по 10 цт.: Й. Гайдук, П. Кілик, С. Кілик, Й. Данилюк, П. Касіян, Т. Сокальський, В. Стеблик, М. Д. Самоїл, Й. Кіселевич, Й. Горон.

Разом $8.50

ВО, АЛБЕРТА

Збірка на салі на прес фонд $2.50.

СЛАВА, АЛБЕРТА

Збірка на салі на прес фонд $4.00.

ДЕРВЕНТ, АЛБЕРТА

Збірка на салі на прес фонд $4.35.

Видавництво часопису "Суспільний Кредит" складає всім жертводавцям найщирішу подяку.

Людське право мусить поступити перед Божим правом

Святе право людини, члена суспільности, на життя, свободу й щастя. Установи існують на те, щоб служити людині. Це є природне право й основа суспільного ладу, який ми звемо демократією.

ПРОМОВА ДОСТ. ЛЮСІЄНА МЕЙНАРДА В АЛБЕРТІЙСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ, 6. СЕРПНЯ, 1937.

Встаючи, щоб забрати слово в цій дискусії, я свідомий того, яке важливе значення мають заголовки в сьогоднішніх часописах, як рівнож і значення замітки, яку зробив мій добрий приятель, посол з Едмонтону (п. О'Коннор). Він сказав, що жаден шануючий себе адвокат у Канаді не підтримував би важности таких начерків законів. Жалую що мене не можна зачислити до "шануючих себе" адвокатів, бо я готовий сьогодні стати в обороні важности цих законів. Мене зовсім не турбують заголовки в "Едмонтон Джорнал" сьогодні, в яких говориться, що начерки законів відносно банків є неважні; що визначні правничі таланти в цім краю заявили що вони (закони) є поза компетенцією провінціяльного парляменту; що самий Сер Генрі Дрейтон, визначний адвокат в домінії, затривожений наслідками, які можуть вийти з такого законодавства. Знову інший підзаголовок в часопису каже, що кожний адвокат в Едмонтоні заявив, що ці начерки законів є поза компетенцією провінціяльного законодавства. Отже виглядає на одчайдушність, коли я хочу протиставитися цим великим "гарматам", але я все таки твержу, що цей парламент має право ухвалювати такі закони.

Рішення Королівської Ради

Та заким я приступлю до цього я хочу насамперед сказати дещо про найвищий апеляційний суд, що може буде розбірати справу цього законодавства. Не буду згадувати про місцеві албертійські суди. Кожний знає, хто є судді, як суди відбуваються і т. д. Але я хочу звернути увагу послів на те, що саме є Королівська Рада (Приві Кавнсил) та як вона доходить до рішень, які часом видає. Загально відомим є правило в праві, що жаден суд не є звязаний своїми власними рішеннями і, що Королівська Рада нераз уже міняла свої рішення. Це робилося може більше з політичних оглядів, як з правних причин.

Що сказав Дост. Ернест Ляпойнт?

Щоб підтвердити це, я позволю собі навести слова з промови теперішнього міністра справедливости, Дост. Ернеста Ляпойнта, в домініяльному парламенті, 30 червня, 1931, (Гензард 1931, том 3, сторона 3204):

"Є одна невигода у звязку з рішеннями Королівської Ради. Розуміється, — як палаті відомо, — вона в дійсності не є судом, але дорадчим комітетом короля і, як конечний наслідок цього, рішення Королівської Ради не обовязують ні судів ні її самої. Вона міняє свої погляди на деякі справи, як це видно з правознавства, а навіть є погляд, якого, думаю, ніхто не заперечує, що вона руководиться у своїх рішеннях не лише строгими правними засадами, але часом бере під увагу політичні огляди. Отже Королівська Рада є трибуналом в дечім відмінним від інших судів. При цій нагоді, пане президенте, хочу вказати на статтю визначного члена адвокатської палати в Отаві й доброго приятеля преміера. Маю на думці п. Джорджа Ф. Гендерсона. Після того, як Королівська Рада видала свій осуд в справі, чи можна назначувати жінок на членок сенату, п. Гендерсон виступив і прочитав дуже здібно написану статтю, в якій доказував, що рішення може було на місці з політичного зглядy, але противправне, на скільки він обзнайомлений з правами. Розуміється, що я був за рішенням, як його тоді подано, і не хочу тепер обговорювати твердження п. Гендерсона. Наводжу його тільки тому, щоб показати, як задивляються на рішення Королівської Ради адвокати й інші громадяне. Дехто думає, що відклики треба затримати головно в конституційних справах."

На дальше підтвердження сказаного я хочу навести дві справі, в яких запали рішення Королівської Ради.

Перша це справа Кослінга проти Дюпуа (5-Н.L.-409).

Питанням в цій справі було чи домініяльний уряд має право не допускати відкликів до Королівської Ради о справах банкроцтва виключно за домініяльним правительством так, що жадна провінція не має права ухвалювати законів в цій справі. Королівська Рада заняла в цій справі становище, що це було зовсім в обсягу права домініяльного правительства не допустити до відклику до Королівської Ради.

Кілька літ пізніше після вирішення цієї справи наспіла до Королівської Ради інша справа з тоїж самої провінції: Рекс проти Надана. Одним з головних питань в цій справі було знову, чи домініяльне правительство, коли видає закони в справах, що є в обсягу його юрисдикції (в цьому випадку ходило про кримінальне право, а не про банкротство), має право недопустити до відклику до Королівської Ради. В цьому випадку Королівська Рада рішила, що домініяльне правительство не мало права стримати відклик до Королівської Ради тому, що багато давніше британський парламент видав був закон, після якого вім британським горожанам прислугувало право відклику до Трону (Короля).

Цікаво відмітити, чому Королівська Рада змінила своє відношення в цій справі та чи рішення запало на основі існуючих законів чи з політичних зглядів. Щоб відповісти на ці питання я краще наведу слова чоловіка, що записався в канадійській парламентарній історії в останніх тридцятикількох літах. Маю на думці Сера Генрі Бурассу, що через довший час був послом з округи Лябел.

Хотяй п. Бурасса є ляік (ляік — той, що не вчився якоїсь ділянки в науці, — у цьому випадку не вчився на адвоката), після скінчення його промови в домініяльному парламенті, з якої я зараз подам цитат, державний прокуратор Канади в тім часі, Дост. Морис Дюпре, заявив, що як би він був екзамінатором адвокатської палати в Квебеку, то без надуми, без дальших іспитів, допустив би п. Бурассу до "бари", як укінченого адвоката.

Отже пояснюючи справу Надана й подаючи причини, якими руководилася Королівська Рада у своїому рішенні, п. Бурасса сказав в домініяльному парламенті 30 червня, 1931, (Гензард 1931, том 3, сторони 3216-17):

"Заявляючи, що цей уступ у нашому кримінальному кодексі є поза нашою компетенцією тому, що він забороняє робити відклики, а потім висказав погляд, що він не бажає й не має наміру заохочувати до відкликів в таких справах чи то з Австралії чи Канади. Англійський міністер справедливости, що заступав цю справу, натякнув, чому й длячого зроблено заяву про таку засаду. Кожному, хто читає його промову, ясно, що він мав на думці справу Ірляндії. Недавно перед тим Ірляндія заключила договір з Англією та ухвалила свою конституцію. Про право відклику до Королівської Ради не згадано ні в договорі, ні в конституції, але кожний знав, що ірляндське правительство і "дейл айрін", цебто ірляндський парламент, завзялися покінчити з усякими відкликами до Королівської Ради. Тому англійський міністер справедливости, щоб затримати право відклику для деяких людей в Ірляндії всупереч виразному бажанню більшости населення та волі парламенту й правительства, уневажнив в канадійському законі уступ, проти якого він самий не мав нічого, що проти нього не було відклику до Королівської Ради і, що його примінення Королівської Ради не є в першу чергу трибуналом, але пів-політичним, пів-судовим тілом. Цього факту не переочують в Англії".

(Продовження в черговому числі)

АНВИН І ПОВЕЛ ОЖИДАЮТЬ РІШЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ

В половині січня відбулися два апелі у найвищому албертійському суді в справі засудів Дж. Г. Анвина, СК посла на округу Едсон, і Дж. Ф. Павела, СК експерта з Лондону за вакинене їм видання очернюючого памфлету проти кількох едмонтонських одиниць із інших політичних партій. Рішення суд ще не видав.

ЩЕ НЕ ВИДАНО РІШЕННЯ В СПРАВІ ТРЬОХ АЛБЕРТІЙСЬКИХ ЗАКОНІВ

Відбулася розправа на найвищому суді в Оттаві в справі трьох албертійських законів, які не потвердив лефтенент-говернор, але рішення суд також ще не видав. Коли видасть ся рішення подамо цілу справу обширніше.

ДР. В. С. ГАЛ, СК ПОСОЛ ПОМЕР—ВІДБУДУТЬСЯ ДОПОВНЯЮЧІ ВИБОРИ ПРИ КІНЦІ БЕРЕЗНЯ

Перші доповняючі федеральні вибори відбудуться в східньому Едмонтоні, щоб вибрати нового посла на місце покійного др. В. С. Гола. Завзята боротьба запевнена між лібералами й Суспільно кредитовцями, суспільно кредитовці повинні виграти.

КОНСЕРВАТИВНИЙ ЛІДЕР ЗА РЕФОРМАМИ?

Перед кількома днями виголосив в Торонті велику політичну промову В. Д. Герридж, шурин б. преміера Р. Б. Бенета і правдо-подібний наступник Беннета як лідера консервативної партії. Консервативна партія є в повному розкладі, котрий спричинив головно Р. Б. Беннет своєю політикою в часі кризи. Герридж старається створити опінію, що консервативна партія є прогресивною і змагає до реформ.

Канада є загрожена фашизмом, війною і економічною Депресією. Вину за всі ці нещастя поносить ліберальна партія — твердить Герридж так, якби консерватисти ріжнилися чимось від лібералів. Ратунок один: Реформа. Отже треба відповідного розподілу праці, збільшення покупної сили працюючих кляс, установлення мінімальних цін на клас, установлення мінімальних цін на рільничі продукти, незалежність Канади від зовнішних економічних впливів і .... банкової та монетарної реформи.

Канадійський світ праці не сміє дати звести себе на манівці. Фарисейством Герридж не вратує підірваного престіжу своєї партії і не вратує її перед упадком.

ОПОЗИЦІЇ ПОТРІБНО ПОСТУПОВОЇ ПРОГРАМИ, КАЖЕ ГРЕЙ

Провідник ліберальної партії в Алберті, Е. Л. Грей, вже самий сказав, у своїй промові до жіночого ліберального товариства, що так звані опозиційні організації не мають жадної програми. Він сказав, що програма опозиційних організацій до албертійського уряду не є вистарчаюче поступова, і що вся робота цих реакційних груп лише скріпляє ряди суспільно-кредитовців.

"Довжна ситуація і депресія причинились до вибрання суспільно-кредитового уряду в силу. Політична будучність Алберти рішається людьми из околиць", сказав п. Грей.

Значиться, що ліберали є свідомі того, що вони мусять підійти до фармерства в Алберті, щоб дістатися в силу, — і вони пробують це робити. Що дальше — ми відважимося сказати, що ліберальна партія не має сьогодні жадної програми ні у провінціях, ані в домінії, частинно виключаючи Онтаріо й Квебек.

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
— МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ —
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ — УМІРКОВАНА ЦІНА
108 Rudyk Block — Edmonton, Alberta

Так як зо сходом сонця починається новий день,
Так же Суспільний Кредит почне нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
The SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК II. ЧИСЛО 3. — ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 19. ТРАВНЯ, 1938. — EDMONTON, ALBERTA, MAY 19, 1938. — No. 3. VOL. II.

Читачі й прихильники СК! Складайте жертви в прескампанії СК 20. травня до 20. червня!

Заговір брехні

Кажуть вам, що уряд суспільного кредиту знеохочував вкладати гроші в підприємства, прогнав капітал з Алберти й руйнує наш кредит. А далі, що маємо застій, гірший як колибудь попередно, а все через те, що албертійський уряд своїм радикальним законодавством відемно вплинув на довірря купців і фабрикантів та стримав природній розвиток торговлі й промислу. Ліга Єдности Канади (Юнайтед Кенада Ліг) та так звана Народня Ліга (Піпкс Ліг) представляють вам, що коли їм і тим, кого вони заступають, дасться нагоду створити "здоровий, діловий уряд" за їхнім пляном, то тоді, і лишень тоді, можемо сподіватися зробити знов який будь поступ. Час уже вивести на денне світло брехні цих панків, що так жалісно й безінтересовно вбиваються за добробутом провінції. Факти, що подаємо, є неоспориме. Прочитайте цю статтю й переконайтеся самі, кого треба винувати за намагання знищити довірря та заохотити до "втечі" капіталу з Алберти.

Тримайте ці дані (факти), щоб знов колись до них заглянути, бо ви не почуєте їх з уст промовця Ліги Єдности Канади або від агітатора за "здоровим, діловим урядом."

* * *

Зміни в організації кожного міністерства в уряді були потрібні, щоб поставити тверду основу й двигнути на ній будову нового господарського ладу. В часі цих змін, як нам кажуть, уряд відстрашив від провінції потрібний капітал, знищив довірря людей, що вкладали гроші в підприємства, стримав господарський розвиток і спричинив підвищення коштів прожитку. Часом даються чути необдумані вислови про відносини в Алберті в порівнанню з другими провінціями. **Тому наводимо кілька дійсних фактів.**

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ

(а) Що банкові обороти (цебто всі гроші, що банки дістали й видали) в Канаді впали в 1937 р. в порівнанню до 1936 року на $252,694,002; що в других степових провінціях, Саскачевані й Манітобі вони зменшилися на 24%? **Що в Алберті за той самий час збільшилися на 2.12%?** Друга західня провінція, що може похвалитися збільшенням банкових оборотів є Бритійська Колюмбія, що мала того року найбільший торговельний рух у своїй історії. Вона виказує збільшення на 2.52%

(б) Що митний уряд в Едмонтоні вібрав недавно в одному місяці понад чверть мільйона долярів ($258,024.00) з мита, більше, як колибудь від 1929 року?

(в) Що кількість товарів, призначених для наших північних областей, зросла до такого ступіння, що перевозові підприємства працюючи день і ніч та вжнаючи до того всяких можливих способів не змогли перевезти весь вантаж з кінця залізної дороги у Вотервейс на північ заки водяна транспортація припинилася минулої осени?

(г) Що провідні департаментальні крамниців столиці Алберти виказують велике загальне збільшення торговлі (на 15-20%) в 1937 році?

ЧИ ЦІ ФАКТИ НЕ ВКАЗУЮТЬ НА ТЕ, ЩО ЗА УРЯДУ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ ТОРГОВЛЯ АЛБЕРТИ ПОЛІПШИЛАСЯ?

(ґ) Що з числа сім основних споживчих артикулів і ренту домів тільки на два ціни є вищі від середніх цін в Канаді? Всі інші мають ціни нижчі.

ЧИ ЦЕ НЕ ВКАЗУЄ ЯСНО НА ТЕ, ЩО АЛБЕРТА ПІД УРЯДОМ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ Є ГАРНИМ МІСЦЕМ ДЛЯ ЖИТТЯ?

(д) Що в господарському розвитку маємо недавно збудовану фабрику ганчірських виробів в Медісін Гет, коштом сто тисяч долярів, що будується й мільйонове підприємство-водяної сили в Голдфілс на півночі, для якої Едмонтон є головним природним ринком?

(е) Що в Едмонтоні засновано фабрику для перерібки вовни з двадцятьпять тисячним доляровим капіталом?

(є) Що Годсонбейська Компанія почала будувати в Едмонтоні цієї весни **департаментальну крамницю вартости одного мільйона долярів?**

(ж) Що намічено прибудувати нові будинки для Едмонтонського Загального Шпиталю вартости близько пів-мільйона долярів?

(з) Що на 31. жовтня (1937) Алберта була четвертою з ряду між провінціями, що користали з Домініяльного Пляну Поліпшення Мешкань, а **третьою** щодо числа будівельних позволень в Канаді?

(и) Що від коли уряд увійшов в силу заінкорпоровано 39 нових нафтових спілок з авторизованим капіталом понад десять мільйонів долярів?

(й) Що заінкорпоровано 36 інших спілок з різних галузей промисловости з авторизованим капіталом понад вісім мільйонів долярів?

ЧИ ПІСЛЯ ЦЬОГО МОЖНА СУДИТИ, ЩО УРЯД СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ ЗНИЩИВ ДОВІРРЯ ЛЮДЕЙ, ЩО ВКЛАДАЛИ ГРОШІ В ПІДПРИЄМСТВА АБО ЩО ВІДСТРАШИВ КАПІТАЛ ВІД ПРОВІНЦІЇ?

(і) Що згідно з канадійським статистичним бюром продаж наших (албертійських) рільничих продуктів виказує збільшення на 8.05%, мінеральних продуктів на 11.56%, фабричних виробів на 6.07%, торгівля в роздріб на 9.93%, гуртова торгівля 11.19%, будова на 11.16%?

(ї) Що завдяки розпорядкам уряду, які мали на цілі піднести розвій нафтяної промисловости стягнено до Алберти свіжий капітал з цілого американського континенту, а навіть зза моря і що в наслідок цього в 1937 році було чотири рази тільки вернено за нафтою як у 1935 році? Продукція нафти досягла тепер сім мільйонів бочок річно, цебто коло два рази тільки як

(Продовження на стороні 4-тій)

ВЖЕ ЗАКРИТО ПАЛАТИ ЗАСТУПНИКІВ КОРОЛЯ В ТРЬОХ ПРОВИНЦІЯХ

В провінціях — Ню Бронсвик Онтаріо й Алберті скасувано палати заступників короля; в решта провінціях провінціяльні уряди дальше фінансово піддержують ці доми. Алберта заперла палати лефтенент-говернора 1 травня ц. р.

В цілі заощаджування неконечних видатків Ню-Бронсвик скасував піддержку палати ще в 1889 р. й продав цей будинок домініяльному урядові. Тепер "Роял Кенейдіян Мавнтед" поліція є приміщена у цьому будинку.

Премієр Мічел Гепберн, ліберальний премієр Онтаріо також зачинив будинок лефтенент-говернора минувшого року подавши причину "неконечних видатків." На цьому будинку тепер видніє напис "на продаж". Лефтенент-говернор в Онтаріо, Алберт Метуз, мешкає у свойому власному домі, а урядове приміщення має в парламенті.

Онтарійська палата, перший раз ужинана в 1915 р., коштувала один мільйон доларів, щоб збудувати її. Піддержка будинку за 1936-37 урядовий рік коштувала $22,022.83. Тепер онтарійська легіслятура ухвалила $2,500 на піддержку порожнього будинка.

Лефтент-говернор Алберти, Дж. С. Бовен, вибрався з албертійської палати до Мекдоналд готелю. Він однакож упоминається від албертійського уряду відповідного урядового приміщення, сталого авта й сталого шофера й приватного секретара. На просьбу лефтенент-говернора премієр Ейбергарт ще не відповів.

Албертійський уряд ухвалив $4,000 річно на піддержку будинка. Були подані натяки, щоб цей будинок перетворити в шпиталь, або школу.

Піддержка будинку в Алберті виносила провінцію поверх $12,000 річно.

В Принц Едвард Айленд лефтенент-говернор самий платить за піддержку будинку в Шарлотстаун, однак уряд відповідає за направки. Нова Шкоція платить за піддержку свойого будинку коло $5,900 річно.

Лефтенент-говернор в Ню-Бронсвику, Морей Макларен, живе у свойому власному домі в Ст. Джан. Його видатки оплачується з проценту, що приносить з продажі попереднього будинку.

Річна піддержка дому лефтенент-говернора, Спенсер Вуда, в Квебеку, з 69 акрами землі, виносить $55,000 річно що є найбільшим видатком у домінії на цю ціль.

Манітобська легіслятура назначила коло $10,000 річно для піддержки манітобської палати в Вінніпегу.

Саскачеванський уряд дає $6,223 річно на загальні видатки, але в додатку ще платить за услугу $12,140 річно.

Бритіш Колюмбійська легіслятура ухвалила $35,000 для піддержки палати річно. Цей будинок побудований ще в 1903 році.

Чи албертійський уряд є на правильній дорозі — як Ви кажете?

114 ГОМСТЕДІВ ЗАБРАНО В КВІТНІ В АЛБЕРТІ

За місяць квітень 114 гомстедів заплачено в Алберті; 37 із цих заплатили жінки.

ТЕННЕР ПЕРЕВОДИТИМЕ ІНВЕСТИГАЦІЮ ЦІН ГАЗОЛИНИ Й ОЛИВИ

Міністер копалень і земель, Н. Е. Теннер, приготувляється назначити комісію, яка мала б перевести інвестигацію цін оливи й газоліни в Алберті. Інвестигація "перепроваджуватиметься департментом торговлі й індустрії.

На послідній сесії албертійського парламенту подані були докази, що ті, що контролюють ціни газоліни й оливи піднесли їх зависоко, помимо того, що та сама газоліна продається багато танше поза Албертою.

НЕ БУДЕ ВИБОРІВ (?)

Слова премієра Кінга; що "скорше чи пізніше треба стати лицем до справи провінціяльних прав" толкував дехто як заповідь недалеких домініяльних виборів під гаслом "за єдність Канади." Але тепер показується (?), що премієр Кінг мав на думці звіт комісії Ровела. Коли цей звіт буде готовий скличеться конференцію представників домінії й провінцій, щоб обговорити поправки й доповнення до канадійської конституції. Конференція, як виглядає, не відбудеться скорше як у 1939 році.

ТРЕБА НАПРАВИТИ ЗЛО — КАЖЕ МЕННІНГ

Люди цієї провінції домагаються, щоб направити зло і подібний рух поширюється по цілій Канаді й по цілому світі, сказав Вд. Е. С. Меннінг, провінціяльний секретар і міністер торговлі й індустрії. Він сказав, що природа обдарувала народ усім, щоб задоволити фізичні потреби людей, однак тисячі людей животіють серед браку. Правдою є те, що люди живуть у браку тому, що вони не мають досить кредиту, щоб набути ці речі.

Правдою також є те, що ті, що змонополізували кредит народа, роблять це проти волі народа, що є проти демократичне й проти британських принціпів. Ще раз я прошу вас обдумати ціле положення доокола вас і шукати дійсної відповіди на ці питання."

"ОРЕНДЖМЕНИ" ЗАКИДУЮТЬ БРАК ЛОЯЛЬНОСТИ АЛБЕРТІЙСЬКОМУ УРЯДОВІ

На 36-тій річній провінціяльній конвенції "оренджменів" в Едмонтоні, минувшого четверга, закинено албертійському Суспільно-Кредитовому урядові брак лояльности через те, що уряд відмовився дальше фінансувати піддержку палати лефтенент-говернора, що виносить поверх $12,000 річно.

На конвенції переведено резолюцію в якій сказано, що поступок албертійського уряду є знаком браку лояльности, бо лефтенент-говернор заступає короля. В резолюції сказано дальше, щоб напімнути уряд, щоб він щераз передумав цілу справу.

Інші резолюції переведені відносно канадійської флеги й передачі радіових програм. Сказано, що необхідним є приняти канадійську флегу й організація оренджменів є тої опінії, що "Юніон Дек" повинна мати перше місце. Інші секційні пропори не повинні мати місця.

Сказано було також, що вживання французької мови через радіо є надмірно.

ВИБОРИ В САСКАЧЕВАНІ 8 ЧЕРВНЯ

В суботу ввечері премієр Саскачевану, В. Дж. Петерсон, розвязав парлямент вибраний 19 червня, 1934, та проголосив вибори на 8 червня ц. р. Новий парлямент буде девятим з ряду від часу оснування провінції.

Про вибори в Саскачевані цього року кружляли вже давно поголоски, й політичні партії навіть поназначували своїх кандидатів в багатьох округах. До сі є назначених 51 ліберальних, 30 "сі-сі-еф" і 22 консервативних кандидатів на всіх 52 місць. Суспільно-кредитовці ще не ставили своїх кандидатів з виняткoм двох округів. Уряд Суспільного Кредиту з Алберти приготовлявся дати поміч саскачеванським суспільно - кредитовцям в передвиборчій кампанії й заповів цілий ряд мітінгів, але несподіване приспішення виборів не дасть нагоди багато зробити. Через те премієр Ейбергарт каже, що заповіджені суспільно-кредитові мітінги треба буде обернути в номінаційні мітінги.

З Алберти виїде до Саскачевану крім премієра Ейбергарта й міністрів також багато послів й інших промовців суспільного кредиту. Багато місцевостей в Саскачевані будуть мати нагоду почути про суспільний кредит від самих суспільно-кредитовців. Кампанією завідує міністер Меннінг з Алберти.

СК НАРОДНІЙ РУХ

Таке доказують віча Суспільного Кредиту уладжувані в провінції. Минулої неділі пообіді (15 т равня) відбулося віче в **Кейллеңд**, на якому промовляли гр. В. Дорош і А. Глинка. Саля Народнього Дому була битком набита що вказує на велике заінтересування рухом. Віче пройшло при піднесеному настрою й усі присутні винесли якнайкращі враження. Головою віча був Н. Ткачук, місцевий учитель.

Тогож самого дня ввечері гр. В. Дорош, посол Томин і А. Глинка промовляли в **Гейрі Гіл**. Тут також було велике число людий, що з великою увагою слухали промовців. Мається враження, що СК рух далі росте. Головував на вічу гр. Василь Курієць, один з передових громадян цієї околиці.

ПРАВО НАЛЕЖИТЬ АЛБЕРТІ

В домініяльному парламенті рішається, щоб Алберта мала право робити що потрібно в напрямі заощадження газу в Торнер Велей.

Більйони кубічних стіп газу згарює безкорисно денно. Сказано, що цього газу вистарчило б для цілого Монтреалу й Торонта.

В 1932 році албертійська легіслятура ухвалила закони в цілі заощадження згаданого газу, але Найвищий Канадійський Суд рішив що це було не конституційно, бо угода між провінцією і домінією на це не позволяли передаючи природні багатства провінції.

Минувшого тижня оттавський парламент рішив стерти всякі вагання щодо прав Алберти під угодою природніх багатств.

Цей закон внесений був Вд. Т. А. Крерарем, міністром природніх багатств.

ДОМАГАЮТЬСЯ КОНСЕРВАТИ, ЩОБ ОТТАВА УНЕВАЖНИЛА ТРИ НОВІ АЛБЕРТІЙСЬКІ ЗАКОНИ

Вд. Ернест Ляпойнт, міністер судівництва в Оттаві, сказав, що він одержав декілька петицій, щоб Оттава неуважнила три нові албертійські закони, а саме — "Секюрітіз акт, 1938", "Гом Овнера Секюриті акт" і "Лімітейшенз оф екшонз аменд мент акт, 1938."

Міністер Ляпойнт одержав між іншим петиції від "Лови Компані Асосієйшен" і "Іншоренц Компані Асосієйшен."

Е. Дж. Лавсон, консервативний посол з полудневого Торк, домагався в домініяльнім парламенті, щоб ці закони негайно уневажнити.

ЧЕЙМБЕР ОФ КОМЕРЗ ПРОТИ 5 НОВИХ АЛБЕРТІЙСЬКИХ АКТІВ

Едмонтонський Чембер оф Комерз післала петицію до "говернор - дженерал- ін-кавнсіл" до Оттави, щоб Оттава уневажнила пять нових албертійських законів: Закон "Гом Овнерз Секюриті"; закон Дет Еджастмент із 1937 р. і зміни до нього з 1938; Лімітейшен оф Екшонз із 1937 і зміни до цього акту із 1938; Текс рековері акт і Секюриті Текс акт.

Сказано в петиції, що всі ці акти є поза рамами провінції.

З цього загал повинен заввважити, як сили фінансу борються за собою, а народ за собою не вміє вплинутися.

Всі згадані акти пояснюємо в іншому місці цього часопису.

ФРАВЛІ ЗДАЄТЬСЯ ПОЇДЕ ДО ЛОНДОНУ

Джеймз Дж. Фравлі, К.С., адвокат, який заступає департмент судівництва, правдоподібно поїде до Лондону брати участь у розправі трьох албертійських законів: закон контролі кредиту, закон контролі преси й оподаткування банків на $2,400,000.

Ці три закони Лефтенент-Говернор, Дж. С. Бовен, відмовився підписати й подав їх на суд в Оттаві. "Супрім Корт оф Кенада" уневажнив ці закони, кажучи, що вони є поза границями албертійських прав ділання.

Дальше — албертійський уряд вніс апель до Приві Кавнсил у Лондоні, найвищого суду в британській імперії в цій справі.

О. М. Бігар, К. С., з Оттави, адвокат, що обороняв Алберту на суді в Оттаві, дальше залишається адвокатом Алберти. Фравлі також можливо поїде до Лондону помагати.

Найважливіші справи перед Приві Кавнсил будуть: чи домінія має право уневажнювати провінціяльні закони й чи лефтенент-говернор має право відмовлятись підписувати закони.

УВАГА!

Околиці, що бажають промовця пояснити законодавства останньої сесії албертійського парламенту, яке є дуже важне головно для фармерів, повинні зголоситися листовно на адресу нашого видавництва. Гр. Глинка правдоподібно виїде до Саскачевану на передвиборчу кампанію.

В такому разі треба буде мати зголошення наперед, щоб по його повороті можна було відповідно розложити час мітінгів.